

Bruselj, 22. maj 2018
(OR. en)

9057/18

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0362 (COD)

EF 137
ECOFIN 433
CODEC 813
DRS 30

DOPIS

Pošiljatelj: predsedstvo

Prejemnik: delegacije

Zadeva: Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi s sposobnostjo kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter o spremembi Direktive 98/26/ES, Direktive 2002/47/ES, Direktive 2012/30/EU, Direktive 2011/35/EU, Direktive 2005/56/ES, Direktive 2004/25/ES in Direktive 2007/36/ES
– *kompromisno besedilo predsedstva*

Pošiljamo vam kompromisno besedilo predsedstva o navedenem predlogu, ki bo 25. maja 2018 predloženo Svetu.

Predlog

DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi s sposobnostjo kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter o spremembi Direktive 98/26/ES, Direktive 2002/47/ES, Direktive 2012/30/EU, Direktive 2011/35/EU, Direktive 2005/56/ES, Direktive 2004/25/ES in Direktive 2007/36/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Odbor za finančno stabilnost je 9. novembra 2015 objavil dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub („standard za skupno sposobnost pokrivanja izgub“), ki ga je novembra 2015 podprla skupina G-20. Cilj standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub je zagotoviti, da imajo globalne sistemsko pomembne banke (GSPB), ki so v okviru Unije opredeljene kot globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI), potrebno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, ki bi pomagala zagotoviti, da se med reševanjem in takoj po njem kritične funkcije lahko nadaljujejo, ne da bi bil ogrožen denar davkoplačevalcev (javna sredstva) ali finančna stabilnost. Komisija se je v svojem sporočilu z dne 24. novembra 2015³ zavezala, da bo do konca leta 2016 predložila zakonodajni predlog, s katerim se bo lahko standard za skupno sposobnost pokrivanja izgub začel izvajati v skladu z mednarodno dogovorjenim rokom, tj. leta 2019.

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropski centralni banki, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom „Dokončanje bančne unije“, 24. 11. 2015, COM(2015) 587 final.

- (2) Pri izvajanju standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub v Uniji je treba upoštevati veljavno posebno minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za institucije, ki velja za vse institucije v Uniji ter je določena v Direktivi 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴. Standard za skupno sposobnost pokrivanja izgub ter minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti imata isti cilj, tj. zagotoviti, da imajo institucije v Uniji ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, zato bi morala biti dopolnilna elementa skupnega okvira. Z operativnega vidika je Komisija predlagala, da bi bilo treba usklajeno najnižjo raven standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub za GSPI („minimalno zahtevo glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub“) uvesti v zakonodajo Unije s spremembami Uredbe (EU) št. 575/2013⁵, posebni pribitek za institucije, ki so GSPI, in posebno zahtevo za institucije, ki niso GSPI, imenovano minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, pa bi bilo treba obravnavati s ciljno usmerjenimi spremembami Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014⁶. Ustrezne določbe te direktive v zvezi s sposobnostjo institucij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo bi bilo treba dosledno uporabiti skupaj z določbami iz navedenih zakonodajnih aktov in Direktive 2013/36/EU⁷.

⁴ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, UL L 173, 12.6.2014, str. 190.

⁵ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁶ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010, UL L 225, 30.7.2014, str. 1.

⁷ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, UL L 176, 27.6.2013, str. 338.

- (3) Odsotnost usklajenih pravil Unije v zvezi z izvajanjem standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub v Uniji bi povzročila dodatne stroške in pravno negotovost za institucije, čezmejnimi institucijam pa bi otežila uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Poleg tega povzroča izkrivljanje konkurence na notranjem trgu, saj se lahko stroški, ki jih imajo institucije za izpolnitev veljavnih zahtev in standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub, po vsej Uniji precej razlikujejo. Zato je treba odpraviti navedene ovire za delovanje notranjega trga in preprečiti izkrivljanje konkurence, ki nastaja zaradi odsotnosti usklajenih pravil Unije glede izvajanja standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub. Zato je ustrezna pravna podlaga za to direktivo člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), kot se razlaga v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije.
- (4) V skladu s standardom za skupno sposobnost pokrivanja izgub bi morala Direktiva 2014/59/EU še naprej priznavati strategiji reševanja z eno vstopno točko oziroma več vstopnimi točkami. V okviru strategije z eno vstopno točko se reši samo en subjekt v skupini (običajno nadrejena družba), za druge subjekte v skupini (običajno podrejene družbe) pa se postopek reševanja ne začne, temveč se njihove izgube in potrebe po dokapitalizaciji prenesejo na subjekt, ki ga je treba rešiti. V okviru strategije z več vstopnimi točkami se lahko reši več subjektov v skupini. Pomembno je, da se jasno opredelijo subjekti, ki jih je treba rešiti („subjekti v postopku reševanja“), torej subjekti, za katere bi bilo mogoče uporabiti ukrepe za reševanje, ter njihove podrejene družbe („skupine v postopku reševanja“), da se učinkovito uporabi zaželeno strategijo reševanja. Poleg tega je navedena opredelitev pomembna tudi za to, da se določi raven uporabe pravil v zvezi s sposobnostjo pokrivanja izgub in dokapitalizacije, ki jih morajo upoštevati finančna podjetja. Zato je treba uvesti pojma „subjekt v postopku reševanja“ in „skupina v postopku reševanja“ ter spremeniti Direktivo 2014/59/EU v zvezi z načrtovanjem reševanja skupine, da bi se izrecno zahtevalo, da organi za reševanje v skupini opredelijo subjekte v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja ter ustrezno upoštevajo posledice vsakega načrtovanega ukrepa v skupini, da se zagotovi učinkovito reševanje skupine.

- (5) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo institucije ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, da zagotovijo nemoteno in hitro pokrivanje izgub in dokapitalizacijo s čim manjšim učinkom na finančno stabilnost in davkoplačevalce. To bi bilo treba doseči tako, da institucije izpolnijo posebno minimalno zahtevo za institucije glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kot je določena v Direktivi 2014/59/EU.
- (6) Da bi se imenovalci za merjenje sposobnosti institucij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo uskladili s tistimi iz standarda za skupno sposobnost pokrivanja izgub, bi bilo treba minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izraziti kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti zadevne institucije tveganju in njene mere izpostavljenosti količnika finančnega vzvoda.
- (7) Merila primernosti obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument reševanja s sredstvi upnikov, za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti bi morala biti usklajena s tistimi iz Uredbe (EU) št. 575/2013 za minimalno zahtevo glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub v skladu z dopolnilnimi prilagoditvami in zahtevami iz te direktive. Zlasti bi morali biti nekateri dolžniški instrumenti z vgrajeno komponento izvedenega finančnega instrumenta, kot so nekateri strukturirani vrednostni papirji, primerni za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, če imajo fiksni ali naraščajoč znesek glavnice, izplačljiv ob vnaprej znani zapadlosti, z izvedenim finančnim instrumentom pa je povezan samo dodaten donos, ki je odvisen od donosnosti referenčnega sredstva. Glede na takšen znesek glavnice bi morali imeti navedeni instrumenti visoko sposobnost pokrivanja izgub in bi se morali zlahka uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov v primeru reševanja.

(8) Obveznosti, uporabljene za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, načeloma vključujejo vse obveznosti, ki izhajajo iz terjatev navadnih nezavarovanih upnikov (nepodrejene obveznosti), razen če ne izpolnjujejo posebnih meril primernosti iz te direktive. Da bi z učinkovito uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov izboljšali rešljivost institucij, bi morali imeti organi za reševanje možnost, da zahtevajo, naj se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolni s podrejenimi obveznostmi, zlasti kadar je jasno, da bodo upniki, katerih sredstva se uporabijo za reševanje, pri tem verjetno utrpeli izgube, ki presegajo njihove morebitne izgube v primeru insolventnosti. Organi za reševanje bi morali oceniti potrebo, da se od institucij zahteva izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti s podrejenimi obveznostmi, kadar znesek obveznosti, izključen iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, doseže določen prag v okviru razreda obveznosti, ki vključuje obveznosti, primerne za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Zahteva po izpolnitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti s podrejenimi obveznostmi bi se morala uporabljati do ravni, potrebne za preprečitev, da bi izgube upnikov pri reševanju presegale izgube, ki bi jih utrpeli v primeru insolventnosti. Vsakršna podrejenost dolžniških instrumentov, ki jo zahtevajo organi za reševanje v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ne bi smela posegati v možnost, da se minimalna zahteva glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub delno izpolni z nepodrejenimi dolžniškimi instrumenti v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013, kot je dovoljeno s standardom za skupno sposobnost pokrivanja izgub. Organi za reševanje bi morali imeti možnost, da za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPI ali banke na najvišji ravni s sredstvi skupine v postopku reševanja nad 100 milijard EUR ter – na podlagi diskrecijske odločitve – glede na določene kriterije in ob upoštevanju razširjenosti vlog in odsotnosti dolžniških instrumentov v modelu financiranja, omejenega dostopa do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti in odvisnosti od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zahtevajo, da se del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki ustreza ravni sposobnosti za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo iz členov 37(10) in 44(5) Direktive 2014/59/EU, izpolni s podrejenimi obveznostmi in kapitalom, vključno s kapitalom, uporabljenim za izpolnitev zahteve po skupnem kapitalskem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU.

Organi za reševanje bi morali imeti možnost, da na prošnjo subjekta v postopku reševanja to zahtevo zmanjšajo do mejne vrednosti, ki predstavlja odstotek zmanjšanja, ki je na podlagi člena 72b(3) Uredbe (EU) št. 575/2013 mogoče v zvezi z minimalno zahtevo glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub, določeno v navedeni uredbi. V skladu z načelom sorazmernosti lahko organi za reševanje pooblastilo, da zahtevajo, naj se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolni s podrejenimi obveznostmi, izvršujejo, kolikor skupna raven zahtevane podrejenosti v obliki kapitala in postavk kvalificiranih obveznosti zaradi obveznosti institucij, da spoštujejo standard za skupno sposobnost pokrivanja izgub ter izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti in, kjer je primerno, zahtevo po skupnem kapitalskem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU, ne presega ravni sposobnosti za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo iz členov 37(10) in 44(5) Direktive 2014/59/EU ali – če je višji – zneska formule, ki temelji na bonitetnih zahtevah iz stebra 1 in stebra 2 ter zahtevi po skupnem kapitalskem blažilniku.

- (9) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti bi morala institucijam omogočiti, da pokrijejo izgube, ki naj bi po pričakovanjih nastale pri reševanju ali v trenutku, ko postane njihovo poslovanje neuspešno, kot je primerno, in dokapitalizirajo institucijo po izvedbi ukrepov, predvidenih v načrtu reševanja, in po reševanju skupine v postopku reševanja. Organi za reševanje bi morali na podlagi strategije reševanja, ki jo izberejo, ustrezno utemeljiti naloženo raven minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter brez nepotrebnega odlašanja preučiti to raven, da bi se upoštevale morebitne spremembe ravni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU. Navedeno raven kot tako bi morala sestavljati vsota zneskov izgub, pričakovanih pri reševanju, ki ustrezajo kapitalskim zahtevam institucije, in zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko institucija po reševanju ali po izvršitvi pooblastil za odpis ali konverzijo izpolni svoje kapitalske zahteve, potrebne za pridobitev dovoljenja, da lahko opravlja svoje dejavnosti v skladu z izbrano strategijo reševanja. Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti bi se morala izraziti kot odstotek skupne izpostavljenosti tveganju in mer za izračun količnika finančnega vzvoda, institucije pa bi morale sočasno izpolniti ravni, ki izhajata iz teh dveh meritev. Organ za reševanje bi moral navzdol ali navzgor prilagoditi zneske za dokapitalizacijo glede na vse spremembe, ki izhajajo iz ukrepov, predvidenih v načrtu reševanja. Poleg tega bi moral imeti organ za reševanje tudi možnost povečati znesek za dokapitalizacijo, da se zagotovi zadostno zaupanje trga v institucijo po izvedbi ukrepov, predvidenih v načrtu reševanja. Zahtevana raven blažilnika za zaupanje trga bi morala instituciji omogočiti, da v ustreznem obdobju še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja, tudi s tem, da lahko pokrije stroške v zvezi s prestrukturiranjem svojih dejavnosti po reševanju, in ohrani zadostno zaupanje trga. Blažilnik za zaupanje trga bi bilo treba določiti s sklicevanjem na del zahteve po skupnem kapitalskem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU. Organi za reševanje bi morali raven blažilnika za zaupanje trga prilagoditi navzdol, če nižja raven zadošča za zagotovitev ustreznega zaupanja trga, ali navzgor, če je višja raven potrebna za zagotovitev, da subjekt po ukrepih, določenih v načrtu reševanja, v ustreznem obdobju še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja in ohrani zadostno zaupanje trga.

- (9a) V skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2016/1075 bi morali organi za reševanje preučiti bazo vlagateljev v instrumente posameznih institucij za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Če imajo znaten del instrumentov institucije za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti mali vlagatelji, ki morda niso prejeli ustreznih informacij o relevantnih tveganjih, lahko to samo po sebi pomeni morebitno oviro za rešljivost. Če imajo obenem velik del instrumentov institucije za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti druge institucije, bi lahko sistematična narava odpisa ali konverzije prav tako predstavljala morebitno oviro za rešljivost. Če bi organ za reševanje odkril oviro za reševanje zaradi velikosti in narave določene baze vlagateljev, bi lahko instituciji priporočil, naj takšno oviro odpravi. Obenem bi bilo mogoče v vsakem primeru na podlagi nacionalnega prava omejiti prodajo in trženje nekaterih instrumentov določenim vlagateljem.
- (10) Organi za reševanje bi morali za izboljšanje rešljivosti institucij imeti možnost, da poleg minimalne zahteve glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub iz Uredbe (EU) št. 575/2013 GSPI naložijo še posebno minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za institucije. Navedena posebna minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za institucije bi se morala naložiti, kadar minimalna zahteva glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub ne zadostuje za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo GSPI v skladu z izbrano strategijo reševanja.
- (11) Organi za reševanje bi morali pri določitvi ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti upoštevati stopnjo systemskega pomena institucije in morebitni negativni vpliv njenega propada na finančno stabilnost. Upoštevati bi morali potrebo po enakih konkurenčnih pogojih za GSPI in druge primerljive institucije, ki so systemsko pomembne v Uniji. Zato se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za institucije, ki niso opredeljene kot GSPI, vendar imajo v Uniji primerljiv systemski pomen kot GSPI, ne bi smela nesorazmerno razlikovati od ravni in sestave minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se na splošno določita za GSPI.
- (13) V skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 bi se morala minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti uporabljati za institucije, opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, samo na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja. To pomeni, da bi se moralo od subjektov v postopku reševanja zahtevati, da izdajo instrumente in postavke, primerne za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, zunanjim tretjim upnikom, ki bi se uporabili za reševanje s sredstvi upnikov v primeru reševanja subjekta v postopku reševanja.

- (14) Institucije, ki niso subjekti v postopku reševanja, bi morale izpolniti minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na posamični podlagi. Potrebe navedenih institucij po pokrivanju izgub in dokapitalizaciji bi načeloma morali zagotoviti njihovi subjekti v postopku reševanja, in sicer z neposredno ali posredno pridobitvijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, ki jih izdajo navedene institucije, ter njihovim odpisom ali konverzijo v lastniške instrumente v trenutku, ko poslovanje navedenih institucij ni več uspešno. Kot taka bi se morala minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za institucije, ki niso subjekti v postopku reševanja, uporabljati skupaj in skladno z zahtevami za subjekte v postopku reševanja. S tem bi se moralo organom za reševanje omogočiti, da rešijo skupino v postopku reševanja, ne da bi začeli postopek reševanja za nekatere izmed njenih podrejenih subjektov, in tako preprečijo morebitne motnje na trgu. Če imajo tako subjekt v postopku reševanja kot nadrejena družba in njene podrejene družbe sedež v isti državi članici in so del iste skupine v postopku reševanja, bi moral imeti organ za reševanje možnost, da institucijam, ki niso subjekti v postopku reševanja, omogoči, da v celoti opustijo uporabo veljavne minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ali jim dovoli, da to zahtevo izpolnijo z zavarovanimi jamstvi med nadrejeno družbo in njenimi podrejenimi družbami, pri čemer se lahko ta sprožijo, ko so izpolnjeni časovni pogoji, enakovredni časovnim pogojem, pod katerimi se lahko kvalificirane obveznosti odpišejo ali konvertirajo. Zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, bi moralo biti visoko likvidno ter imeti minimalno tržno in kreditno tveganje. Uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi z institucijami, ki niso subjekti v postopku reševanja, bi morala ustrezati izbrani strategiji reševanja in zlasti ne bi smela spremeniti lastniškega razmerja med institucijami in njihovo skupino v postopku reševanja po dokapitalizaciji navedenih institucij.

- (14a) V Uredbi št. 575/2013 je določeno, da lahko pristojni organi opustijo uporabo nekaterih zahtev glede kapitalske ustreznosti in likvidnosti za kreditne institucije, ki so trajno povezane s centralnim organom, če so izpolnjeni nekateri posebni pogoji. Zaradi upoštevanja posebnosti takšnih povezanih mrež bi morali imeti organi za reševanje tudi možnost, da takšnim kreditnim institucijam omogočijo opustitev uporabe minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti pod pogoji, podobnimi tistim iz Uredbe št. 575/2013, če imajo kreditne institucije in centralni organ sedež v isti državi članici, in da jih pri ocenjevanju pogojev za reševanje obravnavajo kot celoto. Izpolnitev zunanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupino v postopku reševanja kot celoto se lahko zagotovi na različne načine, odvisno od značilnosti solidarnostnega mehanizma posamezne skupine, bodisi z upoštevanjem kvalificiranih obveznosti le centralnega organa bodisi z upoštevanjem kvalificiranih obveznosti nekaterih ali vseh subjektov v mreži.
- (15) Za zagotovitev ustrezne ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za reševanje bi morali biti za določitev ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti pristojni organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, tj. organ za reševanje končne nadrejene družbe, in organi za reševanje drugih subjektov v skupini v postopku reševanja. Za vse spore med organi bi moral biti pristojen Evropski bančni organ (EBA) na podlagi Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁸ ter v skladu s pogoji in omejitvami iz te direktive.

⁸ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES, UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

- (16) Morebitne kršitve minimalne zahteve glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub in minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, vključno z morebitnimi kršitvami skupne ravni minimalne zahteve glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub ali minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter zahteve po skupnem kapitalskem blažilniku iz Direktive 2013/36/EU, kjer je primerno, bi morali ustrezno obravnavati in odpraviti pristojni organi in organi za reševanje. Ker bi kršitev navedenih zahtev lahko pomenila oviro za rešljivost institucije ali skupine, bi bilo treba skrajšati sedanje postopke za odpravo ovir za rešljivost, da bi se pospešeno obravnavale vse kršitve zahtev. Poleg tega bi morali imeti organi za reševanje možnost, da prepovedo nekatere razdelitve ter od institucij zahtevajo, naj spremenijo profile zapadlosti kvalificiranih instrumentov in postavk ter pripravijo in izvedejo načrte za ponovno vzpostavitev ravni navedenih zahtev.
- (17) Da bi se zagotovila pregledna uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, bi morale institucije svojim pristojnim organom in organom za reševanje poročati o svoji minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ravneh in sestavi kvalificiranih obveznosti, vključno z njihovim profilom zapadlosti in vrstnim redom pri običajnem insolvenčnem postopku, ter jih redno razkrivati javnosti. Za institucije, za katere velja minimalna zahteva glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub, bi bilo treba zagotoviti usklajenost pogostosti nadzornega poročanja in razkritja posebne minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za institucije, določenih v tej direktivi, s tistimi iz Uredbe št. 575/2013 v zvezi z minimalno zahtevo glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub.

(18) Z zahtevo, da se v sporazume ali instrumente, ki vzpostavljajo obveznosti, za katere velja pravo tretje države, vključi pogodbeno priznanje učinkov uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, naj bi omogočili in izboljšali postopek reševanja s sredstvi upnikov za navedene obveznosti v primeru reševanja. Razen če in dokler se v vseh jurisdikcijah tretjih držav ne sprejmejo zakonski okviri za priznanje, ki bodo omogočali učinkovito čezmejno reševanje, lahko ustrezno pripravljeni in splošno sprejeti pogodbene ureditve zagotovijo izvedljivo rešitev, dokler se ne pripravi zakonski pristop v skladu s pravom Unije ali oblikujejo spodbude za sklepanje pogodb v okviru prava Unije. Tudi po uvedbi zakonskih okvirov za priznanje bi morale pogodbene ureditve za priznanje prispevati h krepitvi ozaveščenosti upnikov, za katere ne velja pravo Unije, o morebitnih ukrepih za reševanje institucij v EU v skladu s pravom Unije. Vendar je v nekaterih primerih za institucije morda neizvedljivo, da bi navedene pogodbene pogoje vključile v sporazume ali instrumente, ki vzpostavljajo nekatere obveznosti, zlasti obveznosti, ki niso izključene iz instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi Direktive 2014/59/EU, krite vloge ali kapitalske instrumente. V nekaterih okoliščinah lahko na primer velja, da ni izvedljivo, da bi pogodbeno priznanje vključili v pogodbe o obveznostih, če je v tretji državi nezakonito, da institucija klavzule o pogodbenem priznanju vključi v sporazume ali instrumente, ki vzpostavljajo obveznosti, ki jih urejajo zakoni zadevne tretje države, če institucija na posamični podlagi nima pristojnosti za spremembo pogodbenih pogojev, ki jih določajo mednarodni protokoli ali temeljijo na mednarodno dogovorjenih standardnih pogojih, ali če je obveznost, za katero bi veljala zahteva za pogodbeno priznanje, pogojena s kršitvijo pogodbe ali izhaja iz jamstev, posrednih jamstev ali drugih instrumentov, ki se uporabljajo v okviru operacij financiranja trgovine.

Vendar pa se nestrinjanje nasprotne stranke s tem, da bi bila klavzula o pogodbenem priznanju reševanja s sredstvi upnikov zanjo zavezujoča, samo po sebi ne bi smelo šteti kot razlog za neizvedljivost.

EBA bi moral pripraviti osnutek tehničnega standarda, ki bi ga Komisija sprejela v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, da bi bilo mogoče natančneje opredeliti primere neizvedljivosti. Na podlagi tega tehničnega standarda in ob njegovi natančni določitvi glede na posebnosti zadevnega trga organ za reševanje določi kategorije obveznosti, pri katerih bi lahko obstajali razlogi za neizvedljivost, če je to po njegovem mnenju potrebno. V tem okviru bi morala biti naloga institucije, da odloči, da je vključitev klavzule o priznanju reševanja s sredstvi upnikov v pogodbo ali razred pogodb neizvedljiva. Institucije bi morale redno poročati organom za reševanje, da bi bili obveščeni o napredku izvajanja pogojev za pogodbeno priznanje. Pri tem bi morale navesti pogodbe ali razrede pogodb, pri katerih vključitev klavzule o priznanju reševanja s sredstvi upnikov ni izvedljiva, in razlog za to oceno. Organi za reševanje bi morali oceniti odločitev institucije, da vključitev pogodbenega priznanja v zvezi z obveznostjo v razumnem časovnem roku ni izvedljiva, in sprejeti ukrepe za obravnavo morebitnih napačnih ocen in odpravo ovir za rešljivost, ki so posledica ne vključitve pogodbenega priznanja. Institucije bi morale biti pripravljene utemeljiti svoje mnenje, če jih za to zaprosi organ za reševanje. Poleg tega obveznosti, v zvezi s katerimi zadevne pogodbene določbe niso vključene, ne bi smele biti primerne za minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, da bi se preprečil vpliv na rešljivost institucij.

- (20) Koristno in potrebno je prilagoditi pooblastilo organov za reševanje, da za omejeno obdobje odredijo mirovanje nekaterih pogodbenih obveznosti. Predvsem bi morali imeti možnost izvršiti to pooblastilo, preden se začne izvajati reševanje banke, zlasti od trenutka, ko se ugotovi, da banka propada ali bo verjetno propadla. To pooblastilo bi organu za reševanje na primer omogočilo, da prepreči dodatno poslabšanje finančnih pogojev banke, ki so lahko na primer posledica likvidnostnega odliva, ter ugotovi, ali obstajajo pogoji za začetek reševanja banke, in izbere najprimernejše instrumente za reševanje. Trajanje mirovanja bi moralo biti omejeno na največ dva delovna dneva. Do te meje lahko mirovanje še naprej velja, potem ko je sprejeta odločitev o reševanju. Da bi bila uporaba pooblastila za moratorij sorazmerna, bi morali imeti organi možnost, da obseg moratorija prilagodijo potrebam konkretnega primera. Poleg tega bi morali imeti možnost, da v posameznih primerih odobrijo nekatera plačila, med drugim zlasti upravne stroške institucije. Pooblastilo se lahko uporablja tudi za upravičene vloge. Vendar pa bi moral organ za reševanje temeljito oceniti primernost uporabe mirovanja za nekatere upravičene vloge, zlasti krite vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, in tveganje, da bi uporaba mirovanja za takšne vloge resno ogrozila delovanje finančnih trgov.

Organi za reševanje bi morali pri tem – tudi na podlagi načrta reševanja institucije – obenem preučiti možnost, da se postopek reševanja institucije na koncu ne izvede, temveč institucija preneha poslovati v skladu z nacionalno insolvenčno zakonodajo; v takšnih primerih bi morali preučiti ureditve, ki se jim zdijo primerni in ki bi omogočile ustrezno usklajevanje z zadevnimi nacionalnimi organi ter zagotovile, da moratorij ne ovira učinkovitosti postopka prenehanja poslovanja v skladu z nacionalnim insolvenčnim pravom. Da se vlagatelji v obdobju mirovanja ne bi znašli v finančnih težavah, lahko organ za reševanje odloči, da lahko vsak dan dvignejo določen znesek.

Pooblastilo za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve se ne bi smelo uporabljati za obveznosti, dolgovane sistemom ali udeležencem v sistemih, določenih na podlagi Direktive 98/26/ES, centralnim nasprotnim strankam in centralnim bankam, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami iz tretjih držav, ki jih priznava ESMA. Direktiva 98/26/ES zmanjšuje tveganje, povezano z udeležbo v plačilnih sistemih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev, zlasti z zmanjšanjem motenj v primeru insolventnosti udeleženca v tem sistemu. Da bi se zagotovila ustrezna uporaba navedenih zaščit v kriznih razmerah, pri tem pa ohranila ustrezna varnost upravljavcev plačilnih sistemov in sistemov poravnave vrednostnih papirjev ter drugih udeležencev na trgu, bi bilo treba Direktivo 2014/59/EU spremeniti tako, da se določi, da se ukrep za preprečevanje krize ali ukrep kriznega upravljanja sam po sebi ne bi smel šteti kot insolvenčni postopek v smislu Direktive 98/26/ES, če se bistvene obveznosti iz pogodbe še naprej izpolnjujejo. Vseeno Direktiva 2014/59/EU na noben način ne bi smela posegati v delovanje sistema iz Direktive 98/26/ES ali pravico do dodatnega jamstva, ki je zagotovljena v Direktivi 98/26/ES.

(20a) Eden od ključnih vidikov učinkovitega reševanja je zagotoviti, da v trenutku, ko se začne reševanje institucije, njene nasprotne stranke v izvedenih finančnih instrumentih in drugih finančnih pogodbah ne morejo zapreti svojih pozicij le zaradi začetka reševanja institucije. Organi za reševanje lahko za institucijo v postopku reševanja odredijo mirovanje obveznosti plačila ali izročitve, predvidenih v pogodbi, in imajo pooblastilo za omejitev pravic nasprotnih strank do predčasnega prenehanja, takojšnje zapadlosti ali druge odpovedi finančnih pogodb. Te zahteve se neposredno ne uporabljajo za pogodbe v okviru prava tretjih držav. Brez zakonskih okvirov za čezmejno priznanje bi morale države članice od institucij in subjektov, navedenih v točki (b), (c) ali (d) člena 1(1), zahtevati, naj v zadevne finančne pogodbe vključijo pogodbeno določilo, s katerim priznajo, da lahko organi za reševanje v zvezi z njimi izvršijo pooblastilo za mirovanje ali omejitev pravic in obveznosti ter da zanje veljajo zahteve iz člena 68, kot če bi finančno pogodbo urejalo pravo zadevne države članice. Zaradi zmanjšanja tveganja širjenja negativnih posledic lahko države članice od nadrejenih družb zahtevajo, naj zagotovijo, da podrejene družbe v tretjih državah, ki so kreditne institucije, investicijska podjetja (ali bi bile investicijska podjetja, če bi bil njihov sedež v zadevni državi članici) ali finančne institucije, spremenijo svoje finančne pogodbe, za katere jamči ali jih drugače podpira nadrejena družba ali ki vključujejo pravice do navzkrižne rešitve v zvezi z nadrejeno družbo.

- (26) Ker ciljev te direktive, tj. določitve enotnih pravil glede okvira za sanacijo in reševanje, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi obsega ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za dosego navedenih ciljev.
- (27) Da bi bilo na voljo dovolj časa za prenos in uporabo te direktive, bi jo morale države članice prenesti v svojo zakonodajo v osemnajstih mesecih od datuma začetka njene veljavnosti. Vendar pa bi se morale določbe v zvezi z javnim razkritjem uporabljati od 1. januarja 2024, da bi institucijam v vsej Uniji zagotovili dovolj časa za dosego zahtevane ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s pravili –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2014/59/EU

- (2) V točkah (70) in (71) člena 2(1), členu 36(4)(d), členu 37(10)(a), členu 44(3), (4) in (5)(a), členu 46, členu 47(1)(b)(ii), členu 48, členu 63(1)(e), (f) in (j), členu 66(4) ter delu B (6) in (17) Priloge se „kvalificirane obveznosti“ nadomestijo z „obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov“, kakor je ustrezno.
- (3) V členu 2(1) se doda naslednja točka:
- „(71a) ‚kvalificirane obveznosti‘ pomeni obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov in ki, kot je ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz člena 45b ali točke (a) člena 45g(3).“

(4) V členu 2(1) se vstavijo naslednje točke (83a), (83b) in (83c):

(83a) ‚subjekt v postopku reševanja‘ pomeni:

(a) subjekt s sedežem v Uniji, ki ga organ za reševanje v skladu s členom 12 opredeli kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje, ali

(b) institucijo, ki ni del skupine, nad katero se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členoma 111 in 112 Direktive 2013/36/EU, v zvezi s katero je v načrtu reševanja, pripravljenem v skladu s členom 10, določen ukrep za reševanje;

(83b) ‚skupina v postopku reševanja‘ pomeni:

(a) subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki niso:

(i) že same subjekti v postopku reševanja ali

(ii) podrejene družbe drugih subjektov v postopku reševanja ali

(iii) subjekti s sedežem v tretji državi, ki niso vključeni v skupino v postopku reševanja v skladu z načrtom reševanja, in njihove podrejene družbe;

(b) kreditne institucije, povezane s centralnim organom, centralni organ in vse institucije pod nadzorom centralnega organa, če je eden od teh subjektov subjekt v postopku reševanja;

(83c) ‚globalna sistemsko pomembna institucija‘ ali ‚GSPI‘ pomeni globalno sistemsko pomembno institucijo, kot je opredeljena v točki (132) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;“.

(4a) V členu 10(6) se vstavi naslednji pododstavek:

„Načrt za reševanje se po potrebi pregleda po izvedbi ukrepov za reševanje ali izvršitvi pooblastil iz člena 59.

Pri določanju rokov iz točk (o) in (p) člena 10(7) organ za reševanje upošteva rok za izpolnitev zahteve iz člena 104b Direktive 2013/36/EU.“

(4b) V členu 10(7) se točka (o) nadomesti z naslednjim:

„(o) zahteve iz členov 45g in 45f in rok za doseg te ravni, če je to ustrezno;“.

(4c) V členu 10(7) se točka (p) nadomesti z naslednjim:

„(p) kadar organ za reševanje uporabi člen 45b(3), rok, do katerega mora subjekt v postopku reševanja izpolniti zahteve;“.

(4d) V členu 10(7) se vstavi naslednji pododstavek:

„Pri določanju rokov iz točk (o) in (p) prvega pododstavka se v načrtu reševanja zagotovi, da so taki roki ustrezni in upoštevajo:

(i) razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;

(ii) omejen dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;

(iii) odvisnost od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev zahteve iz člena 45f.“

5. V členu 12 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic, če je to pomembno za pomembno podružnico, pripravijo načrte reševanja skupine. V načrtu reševanja skupine se opredelijo ukrepi, ki se sprejmejo v zvezi z:

(a) nadrejenimi družbami v Uniji;

(b) podrejenimi družbami, ki so del skupine in se nahajajo v Uniji;

(c) subjekti iz točk (c) in (d) člena 1(1) ter

(d) v skladu z naslovom VI, podrejenimi družbami, ki so del skupine in se nahajajo zunaj Unije.

V skladu z ukrepi iz prvega pododstavka se v načrtu reševanja za vsako skupino opredelijo:

(a) subjekti v postopku reševanja;

(b) skupine v postopku reševanja.“

(6) V členu 12(3) se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) so določeni načrtovani ukrepi za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja v scenarijih iz člena 10(3), ter posledice teh ukrepov za reševanje za druge subjekte v skupini iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1), nadrejeno družbo in podrejene institucije;

(b) je preučeno, v kakšnem obsegu bi se lahko instrumenti in pooblastila za reševanje usklajeno uporabljali in izvajali za subjekte v postopku reševanja s sedežem v Uniji, vključno z ukrepi za olajšanje nakupa skupine kot celote ali ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvaja več subjektov v skupini, ali posebnih subjektov v skupini ali skupin v postopku reševanja, s strani tretje osebe, ter so opredeljene kakršne koli morebitne ovire za usklajeno reševanje;“.

(7) V členu 12(3) se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) so določeni vsi dodatni ukrepi, ki niso navedeni v tej direktivi in jih zadevni organi za reševanje nameravajo sprejeti v zvezi s subjekti iz skupine v postopku reševanja;“.

(8) V členu 12(3) se doda naslednja točka (a1):

„(a1) kadar skupina vključuje več kot eno skupino v postopku reševanja, so določeni načrtovani ukrepi za reševanje v zvezi s subjekti v postopku reševanja iz vsake skupine v postopku reševanja ter posledice navedenih ukrepov za:

(i) druge subjekte v skupini, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja;

(ii) druge skupine v postopku reševanja;“.

(9) V členu 13(4) se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, se načrtovanje ukrepov za reševanje iz točke (a1) člena 12(3) vključi v skupno odločitev, kot je navedena v prvem pododstavku.“

(10) V členu 13(6) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če organi za reševanje v štirih mesecih ne sprejmejo takšne skupne odločitve, vsak organ za reševanje, ki je odgovoren za posamezno podrejeno družbo in se ne strinja z načrtom reševanja skupine, odločitev sprejme sam in po potrebi opredeli subjekt v postopku reševanja ter pripravi in posodablja načrt reševanja skupine v postopku reševanja, v kateri so subjekti v njegovi jurisdikciji. Organi za reševanje, ki se ne strinjajo s predlaganim načrtom reševanja skupine, vsako posamezno odločitev v celoti obrazložijo, navedejo razloge za nestrinjanje s predlaganim načrtom za reševanje skupine ter upoštevajo mnenja in pomisleke drugih pristojnih organov in organov za reševanje. Vsak organ za reševanje svojo odločitev sporoči drugim članom kolegija za reševanje.“

(11) V členu 16(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Skupina velja za rešljivo, če je izvedljivo in verjetno, da organi za reševanje zagotovijo prenehanje subjektov v skupini v okviru običajnih insolvenčnih postopkov ali navedeno skupino rešijo z uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje za subjekte v skupini v postopku reševanja, pri čemer v čim večji meri preprečijo resnejše škodljive posledice za finančne sisteme držav članic, v katerih se nahajajo subjekti v skupini ali podružnice, ali drugih držav članic ali Unije, tudi v primeru širše finančne nestabilnosti ali sistemskih dogodkov, ter z namenom zagotovitve kontinuitete opravljanja kritičnih funkcij pri navedenih subjektih v skupini, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ali z drugimi sredstvi ločiti. Če skupina velja za nerešljivo, organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, o tem pravočasno obvestijo EBA.“

(12) V členu 16 se doda naslednji odstavek 4:

„Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, države članice zagotovijo, da organi iz odstavka 1 ocenijo rešljivost vsake skupine v postopku reševanja v skladu s tem členom.

Ocena iz prvega pododstavka se opravi ob oceni rešljivosti celotne skupine in se pripravi v skladu s postopkom odločanja, določenim v členu 13.“

(12a) Za členom 16 se vstavi nov člen 16a:

„Člen 16a

Pooblastilo za prepoved nekaterih razdelitev

(1) Če subjekt izpolnjuje hkrati zahtevo po skupnem blažilniku iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU ter iz točk (a), (b) in (c) člena 141a(1) Direktive 2013/36/EU, vendar ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU in hkrati

(i) zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 in

(ii) zahtev iz členov 45c in 45d, ki se izračunajo v skladu s točko (a) člena 45(2) te direktive,

ima organ za reševanje navedenega subjekta pooblastilo, da subjektu v skladu s pogoji iz odstavkov 2 in 3 prepove razdelitev zneska, večjega od maksimalnega zneska za razdelitev glede na minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: M-MDA), izračunanega v skladu z odstavkom 4, na podlagi enega od naslednjih ukrepov:

- (a) z razdelitvijo dobička v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
- (b) z določitvijo obveznosti za plačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti ali plačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost plačila nastala, ko subjekt ni izpolnjeval zahtev po skupnem blažilniku;
- (c) z izplačili, povezanimi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

Kadar je subjekt v položaju iz prvega pododstavka, organ za reševanje nemudoma uradno obvesti o kršitvi.

(2) V položaju iz odstavka 1 organ za reševanje subjekta po posvetovanju s pristojnim organom brez nepotrebnega odlašanja oceni, ali naj izvrši pooblastilo iz odstavka 1, pri čemer upošteva naslednje elemente:

- (a) razlog, trajanje in obseg kršitve ter njen vpliv na rešljivost;
- (b) razvoj finančnega položaja subjekta in verjetnost, da lahko v bližnji prihodnosti izpolni pogoj iz člena 32(1)(a);
- (c) možnost, da bo lahko subjekt v razumnem času zagotovil skladnost z zahtevami iz odstavka 1;
- (d) če subjekt ni zmožen nadomestiti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril glede primernosti ali zapadlosti iz členov 72b in 72c Uredbe (EU) št. 575/2013 ter člena 45b ali člena 45g(3), ali je ta nezmožnost omejena na posamezni primer ali posledica motenj na trgu;
- (e) ali je izvršitev pooblastila iz odstavka 1 najbolj primerno in sorazmerno sredstvo za rešitev položaja subjekta na podlagi njegovega morebitnega vpliva na pogoje financiranja in rešljivost zadevnega subjekta.

Organ za reševanje ponovno oceni, ali naj v času trajanja kršitve najmanj enkrat mesečno izvrši pooblastilo iz odstavka 1, vse dokler je subjekt še vedno v položaju iz odstavka 1.

(3) Če organ za reševanje oceni, da je subjekt še vedno v položaju iz odstavka 1 šest mesecev zatem, ko je bil uradno obveščen o takšnem položaju, po posvetovanju s pristojnim organom izvrši pooblastilo iz odstavka 1, razen če oceni, da sta izpolnjena vsaj dva od naslednjih pogojev:

(i) kršitev je posledica resne motnje v delovanju finančnih trgov, ki povzroči vsesplošni pretres na finančnih trgih v več različnih segmentih teh trgov;

(ii) motnja iz točke (i) ne pomeni le večjega nihanja cen kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti subjekta ali višjih stroškov zanj, temveč privede do popolnega ali delnega zaprtja trgov, zaradi česar subjekt na trgih ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti;

(iii) zaprtje trgov iz točke (ii) se ugotovi ne le v primeru zadevnega subjekta, temveč tudi v primerih več drugih subjektov;

(iv) zaradi motnje iz točke (i) zadevni subjekt ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti v obsegu, ki zadostuje za odpravo kršitve;

(v) izvršitev pooblastila iz odstavka 1 povzroči negativne zunanje učinke za del bančnega sektorja, ki lahko ogrozijo finančno stabilnost.

Če se uporabi izjema iz prejšnjega pododstavka, organ za reševanje uradno obvesti pristojni organ o svoji odločitvi in svojo oceno pisno pojasni.

Organ za reševanje vsak mesec ponovno oceni pogoje iz prejšnjega pododstavka, da bi presodil, ali lahko uporabi izjemo.

(4) M-MDA se izračuna z množenjem vsote, izračunane v skladu z odstavkom 5, s faktorjem, določenim v skladu z odstavkom 6. M-MDA se zmanjša s katerim koli ukrepom iz točke (a), (b) ali (c) odstavka 1.

(5) V vsoti, ki se pomnoži v skladu z odstavkom 4, so zajeti:

- (a) dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali plačilo v zvezi z ukrepi iz točk (a), (b) ali (c) odstavka 1 tega člena;

čemur se prištejejo

- (b) čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu s členom 26(2) Uredbe (EU) št. 575/2013, zmanjšani za morebitno razdelitev dobičkov ali plačilo v zvezi z ukrepi iz točk (a), (b) ali (c) odstavka 1 tega člena,

pri čemer se odštejejo

- (c) zneski, ki bi se plačali v obliki davka, če bi se postavki iz točk (a) in (b) tega odstavka zadržali.

(6) Faktor se določi na naslednji način:

- (a) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli kapitalske zahteve iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c in 45d te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v prvi (tj. najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;

- (b) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli kapitalske zahteve iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c in 45d te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;
- (c) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c in 45d te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;
- (d) kadar navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja institucija in se ne uporablja za izpolnjevanje kapitalskih zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c in 45d te direktive, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, spada v četrti (tj. najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Qn - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Qn$$

„Q_n“ pomeni zaporedno oznako oziroma številko zadevnega kvartila.“

(12aa) V členu 17 se „institucija“ nadomesti s „subjektom“:

(13) V členu 17(3) se doda naslednji pododstavek:

„Subjekt v dveh tednih od datuma prejema obvestila v skladu z odstavkom 1 organu za reševanje predlaga možne ukrepe za zagotovitev, da institucija upošteva člen 45f ali 45g in izpolni zahtevo iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU, vključno s časovnim načrtom, kadar je bistvena ovira za rešljivost posledica enega od naslednjih stanj:

(a) subjekt izpolnjuje hkrati zahtevo po skupnem blažilniku iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU ter iz točk (a), (b) in (c) člena 141a(1) Direktive 2013/36/EU, vendar ne izpolnjuje hkrati zahteve po skupnem blažilniku iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU in zahtev iz člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zahtev iz členov 45c in 45d, kadar se izračunajo v skladu s točko (a) člena 45(2) te direktive, ali

(b) subjekt ne izpolnjuje zahtev iz členov 92a in 494 Uredbe (EU) št. 575/2013 ali zahtev iz členov 45c in 45d.

Pri časovnem načrtu za izvedbo predlaganih ukrepov se upoštevajo razlogi, ki so privedli do zadevne ovire. Organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom oceni, ali ti ukrepi učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo zadevno bistveno oviro.“

(14) V členu 17(5) se vstavi naslednja točka (h1):

„(h1) zahtevajo od institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), da predloži načrt za ponovno vzpostavitev skladnosti s členom 45f ali 45g, izražene kot znesek skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter, kadar je ustrezno, z zahtevo iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU ali zahtevami iz člena 45f ali 45g, izraženimi kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti iz členov 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013;“.

(15) V členu 17(5) se vstavi naslednja točka (j1):

„(j1) zahtevajo od institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), da spremeni profil zapadlosti kapitalskih instrumentov, potem ko pridobi soglasje pristojnega organa, in kvalificiranih obveznosti iz člena 45b ali postavk iz točk (a) in (b) člena 45g(3), da zagotovi neprekinjeno skladnost s členom 45f ali členom 45g;“

(16) V točkah (i) in (j) člena 17(5), se izraz „člena 45“ nadomesti z izrazom „členov 45f in 45g“.

(17) V členu 18 se odstavki 1 do 7 nadomestijo z naslednjim:

1. Po posvetovanju s kolegijem nadzornikov in organi za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, če je to pomembno za to podružnico, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v okviru kolegija za reševanje preuči oceno, ki se zahteva v skladu s členom 16, in stori vse potrebno, da se sprejme skupna odločitev o uporabi ukrepov, opredeljenih v skladu s členom 17(4) v zvezi z vsemi subjekti v postopku reševanja in njihovimi podrejenimi družbami, ki so subjekti iz člena 1(1) in del skupine.

2. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v sodelovanju s konsolidacijskim nadzornikom in organom EBA v skladu s členom 25(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 pripravi in predloži poročilo nadrejeni družbi v Uniji, organom za reševanje podrejenih družb, ki ga bodo predložili podrejenim družbam pod svojim nadzorom, in organom za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice. Poročilo se pripravi po posvetovanju s pristojnimi organi, v njem pa se analizirajo bistvene ovire za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v povezavi s skupino in skupinami v postopku reševanja, če skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja. V poročilu se obravnava vpliv na poslovni model institucije ter priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju organa potrebni ali ustrezni za odpravo navedenih ovir.

Kadar je ovira za rešljivost skupine posledica stanja subjekta v skupini iz drugega pododstavka člena 17(3), organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, nadrejeno družbo v Uniji obvesti o svoji oceni navedene ovire po posvetovanju z organom za reševanje subjekta v postopku reševanja in organi za reševanje njegovih podrejenih institucij.

3. Nadrejena družba v Uniji lahko v štirih mesecih po datumu prejema poročila predloži pripombe in organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, predlaga nadomestne ukrepe, s katerimi bi se lahko odpravile ovire, ugotovljene v poročilu.

Kadar so navedene ovire posledica stanja subjekta v skupini iz drugega pododstavka člena 17(3), nadrejena družba v Uniji v dveh tednih od datuma prejema obvestila v skladu z odstavkom 2 organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, predlaga možne ukrepe in njihov časovni načrt za zagotovitev, da subjekt v skupini izpolnjuje zahteve iz člena 45f ali 45g, izražene kot znesek skupne izpostavljenosti tveganju, izračunan v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter, kadar je to ustrezno, zahtevo iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU in zahteve iz členov 45f in 45g, izražene kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti iz členov 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013.

Pri časovnem načrtu za izvedbo predlaganih ukrepov se upoštevajo razlogi, ki so privedli do zadevne ovire. Organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom oceni, ali ti ukrepi učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo zadevno bistveno oviro.

4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, vse ukrepe, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, sporoči konsolidacijskemu nadzorniku, EBA, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, če je to pomembno za to podružnico. Organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb po posvetovanju s pristojnimi organi in organi za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, storijo vse, kar je v njihovi moči, da v okviru kolegija za reševanje sprejmejo skupno odločitev o opredelitvi bistvenih ovir ter po potrebi oceno ukrepov, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, in ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir, ki jih zahtevajo organi, pri čemer upoštevajo možni učinek ukrepov v vseh državah članicah, v katerih skupina deluje.

5. Skupna odločitev se sprejme v štirih mesecih po tem, ko nadrejena družba v Uniji predloži morebitne pripombe. Kadar nadrejena družba v Uniji ne predloži pripomb, se skupna odločitev sprejme v enem mesecu od izteka štirimesečnega obdobja iz odstavka 3.

Skupna odločitev v zvezi z ovirami za rešljivost, ki so posledica stanja iz drugega pododstavka člena 17(3), se sprejme v dveh tednih po tem, ko nadrejena družba v Uniji predloži morebitne pripombe v skladu z odstavkom 3.

Skupna odločitev se obrazloži in navede v dokumentu, ki ga organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, predloži nadrejeni družbi v Uniji.

EBA lahko v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1093/2010 na prošnjo organa za reševanje organom za reševanje pomaga pri doseganju skupne odločitve.

6. Če skupna odločitev ni sprejeta v obdobju iz odstavka 5, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, po posvetovanju z organi za reševanje subjektov v postopku reševanja, kadar ne gre za isti organ, odločitev o ustreznih ukrepih, ki jih je treba v skladu s členom 17(4) sprejeti na ravni skupine, sprejme sam.

Odločitev se v celoti obrazloži, pri njenem sprejemanju pa se upoštevajo mnenja in pomisleki drugih organov za reševanje. Nadrejeni družbi v Uniji odločitev predloži organ za reševanje, pristojen na ravni skupine.

Če ob koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 kateri koli organ za reševanje v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo iz odstavka 9 tega člena predloži EBA, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, svojo odločitev odloži in počaka na odločitev, ki jo EBA lahko sprejme v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo EBA. Zadevno obdobje iz odstavka 5 se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Zadeva se po koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 ali po sprejetju skupne odločitve ne predloži EBA. Če EBA odločitve ne sprejme, se uporabi odločitev organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine.

6a. Če skupna odločitev ni sprejeta v obdobju iz odstavka 5, organ za reševanje zadevnega subjekta v postopku reševanja odločitev o ustreznih ukrepih, ki jih je treba v skladu s členom 17(4) sprejeti na ravni skupine v postopku reševanja, sprejme sam.

Odločitev se v celoti obrazloži, pri njenem sprejemanju pa se upoštevajo mnenja in pomisleki organov za reševanje drugih subjektov iz iste skupine v postopku reševanja in organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine. Subjektu v postopku reševanja odločitev predložijo zadevni organi za reševanje.

Če ob koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 kateri koli organ za reševanje v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo iz odstavka 9 tega člena predloži EBA, organ za reševanje subjekta v postopku reševanja svojo odločitev odloži in počaka na odločitev, ki jo EBA lahko sprejme v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo EBA. Zadevno obdobje iz odstavka 5 se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Zadeva se po koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 ali po sprejetju skupne odločitve ne predloži EBA. Če EBA odločitve ne sprejme, se uporabi odločitev organa za reševanje subjekta v postopku reševanja.

7. Če se skupna odločitev ne sprejme, organi za reševanje podrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, odločitve o ustreznih ukrepih, ki jih morajo podrejene družbe sprejeti na posamični podlagi v skladu s členom 17(4), sprejmejo sami. Odločitev se v celoti obrazloži, pri njenem sprejemanju pa se upoštevajo mnenja in pomisleki drugih organov za reševanje. Odločitev se predloži podrejeni družbi in zadevnemu subjektu v postopku reševanja, organu za reševanje subjekta v postopku reševanja ter, kadar ne gre za isti organ, organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine.

Če ob koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 kateri koli organ za reševanje v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo iz odstavka 9 tega člena predloži EBA, organ za reševanje podrejene družbe svojo odločitev odloži in počaka na odločitev, ki jo EBA lahko sprejme v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo EBA. Zadevno obdobje iz odstavka 5 se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu navedene uredbe. EBA odločitev sprejme v enem mesecu. Zadeva se po koncu zadevnega obdobja iz odstavka 5 ali po sprejetju skupne odločitve ne predloži EBA. Če EBA odločitve ne sprejme, se uporabi odločitev organa za reševanje podrejene družbe.“

(20) V členu 32(1) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ob upoštevanju časovnega okvira in drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi alternativni ukrepi zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru IJS, ali nadzorni ukrepi, vključno z zgodnjim posredovanjem oziroma odpisom ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti iz točke (a) člena 45g(3) v skladu s členom 59(2), sprejeti v zvezi z institucijo, preprečili propad institucije v razumnem obdobju;“.

(20a) Vstavi se naslednji člen 32a:

„Člen 32a

Pogoji za reševanje kreditnih institucij, ki so stalno povezane s centralnim organom

Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s centralnim organom in vsemi z njim povezanimi kreditnimi institucijami, kadar centralni organ in z njim povezane kreditne institucije kot celota izpolnjujejo pogoje iz člena 32(1).“

(21) V členu 33 se odstavki 2, 3 in 4 nadomestijo z naslednjim:

„2. „Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s subjektom iz točke (c) ali (d) člena 1(1), kadar navedeni subjekt izpolnjuje pogoje iz člena 32(1).

3. Če so podrejene institucije mešanega poslovnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega finančnega holdinga, se v načrtu reševanja določi, da se vmesni finančni holding opredeli kot subjekt v postopku reševanja, države članice pa zagotovijo, da se sprejmejo ukrepi za reševanje za namene reševanja skupine v zvezi z vmesnim finančnim holdingom. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje ne sprejmejo ukrepov za reševanje za namene reševanja skupine v zvezi z mešanim poslovnim holdingom.

4. Organi za reševanje lahko ob upoštevanju odstavka 3 tega člena sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s subjektom iz točke (c) ali (d) člena 1(1), tudi če navedeni subjekt ne izpolnjuje pogojev iz člena 32(1), kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) subjekt je subjekt v postopku reševanja;

(b) ena ali več podrejenih družb navedenega subjekta, ki so institucije, vendar niso subjekti v postopku reševanja, izpolnjuje pogoje iz člena 32(1);

(c) sredstva in obveznosti navedenih podrejenih družb so takšna, da njihov propad ogroža skupino v postopku reševanja kot celoto, ukrep za reševanje v zvezi s subjektom iz točke (c) ali (d) člena 1(1) pa je potreben bodisi za reševanje takih podrejenih družb, ki so institucije, bodisi za reševanje zadevne skupine v postopku reševanja kot celote.“

(21a) Vstavi se naslednji člen 33a:

„Člen 33a

Pooblastilo za mirovanje nekaterih obveznosti

1. Države članice določijo, da imajo njihovi organi za reševanje pooblastilo za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve, ki velja za institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), kadar organ za reševanje po tem, ko se na podlagi člena 32(1)(a) ugotovi, da institucija propada ali bo verjetno propadla, sklene, da je izvrševanje pooblastila za mirovanje potrebno, da se prepreči nadaljnje poslabšanje finančnih pogojev institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) ali ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz člena 32(1)(b) in (c), ali da se izberejo najustreznejši instrumenti za reševanje.

Odločitev o izvršitvi pooblastila za mirovanje, da se prepreči nadaljnje poslabšanje finančnih pogojev institucije ali ugotovi, da so izpolnjeni pogoji iz člena 32(1)(b) in (c), sprejme organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom, ki se na posvetovanje pravočasno odzove, da se preprečijo vmesni likvidnostni odlivi.

2. Vsakršno mirovanje na podlagi odstavka 1 se ne uporablja za obveznosti plačila in izročitve do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES, centralnih nasprotnih strank in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012, ter centralnih bank.

Organi za reševanje imajo pooblastilo za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve in za določitev obsega tega pooblastila glede na potrebe v konkretnem primeru. Organi za reševanje zlasti temeljito ocenijo ustreznost razširitve mirovanja na upravičene vloge, kot so opredeljene v odstavku 1(2) člena 2 Direktive 2014/49/EU, predvsem na krite vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij.

Organi za reševanje lahko pri izvrševanju pooblastila za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve v zvezi z upravičenimi vlogami odločijo, da imajo vlagatelji dostop do ustreznega dnevnega zneska.

3. Obdobje mirovanja iz odstavka 1 je čim krajše in ne presega najkrajšega obdobja, ki je po mnenju organa za reševanje nujno za namene iz odstavka 1 tega člena, nikakor pa ne presega obdobja od objave obvestila o mirovanju v skladu z odstavkom 7 do polnoči v državi članici organa za reševanje institucije ali subjekta po koncu delovnega dne po zadevni objavi.

4. Organi za reševanje pri izvrševanju pooblastila na podlagi tega člena upoštevajo vpliv, ki ga lahko ima izvršitev tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov, pa tudi obstoječe nacionalne predpise ter nadzorna in sodna pooblastila, da zaščitijo pravice upnikov in zagotovijo enako obravnavo upnikov v insolvenčnem postopku. Organi za reševanje zlasti upoštevajo morebitno uporabo nacionalnih insolvenčnih postopkov za institucijo ali subjekt zaradi ugotovitve na podlagi člena 32(1)(b) in sprejmejo primerne ukrepe za zagotovitev ustreznega usklajevanja z nacionalnimi upravnimi ali pravosodnimi organi.

5. Če obveznosti plačila ali izročitve institucije na podlagi pogodbe v skladu z odstavkom 1 mirujejo, obveznosti plačila ali izročitve nasprotnih strank te institucije na podlagi zadevne pogodbe mirujejo za enako obdobje.

6. Obveznost plačila ali izročitve, ki bi zapadla v obdobju mirovanja na podlagi odstavka 1, zapade takoj po izteku navedenega obdobja.

7. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje nemudoma obvestijo institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) in organe iz točk (a) do (h) člena 83(2), ko izvršijo pooblastilo za mirovanje nekaterih obveznosti, potem ko se na podlagi člena 32(1)(a) ugotovi, da institucija propada ali bo verjetno propadla, in pred sprejetjem odločitve o reševanju.

Organ za reševanje na načine iz člena 83(4) objavi ali zagotovi objavo kopije odredbe ali instrumenta, v skladu s katerim mirujejo obveznosti na podlagi tega člena, ter pogojev in obdobja mirovanja.

8. Ta člen ne vpliva na določbe nacionalnega prava držav članic, na podlagi katerih lahko obveznosti plačila ali izročitve mirujejo, preden se na podlagi člena 32(1)(a) ugotovi, da institucija propada ali bo verjetno propadla, ali na določbe, ki se uporabljajo za institucije, ki naj bi prenehale v skladu z običajnim insolvenčnim postopkom, in ki presegajo področje uporabe in trajanje iz tega člena. Takšno pooblastilo se izvrši v skladu s področjem uporabe, trajanjem in pogoji, predvidenimi v zadevnih nacionalnih zakonih. Pogoji iz tega člena ne vplivajo na pogoje, povezane s takšnim pooblastilom za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve.

9. Države članice določijo, da lahko organ za reševanje pri izvrševanju pooblastila za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve v zvezi z institucijo ali subjektom iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) na podlagi odstavka 1 izvrši tudi pooblastilo, da za enako obdobje omeji možnost zavarovanih upnikov institucije do uveljavljanja pravic iz naslova jamstva glede vseh sredstev zadevne institucije ali subjekta. Uporabljajo se določbe iz odstavkov 2 do 4 člena 70.

10. Države članice določijo, da lahko organ za reševanje pri izvrševanju pooblastila za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve v zvezi z institucijo ali subjektom iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) na podlagi odstavka 1 izvrši tudi pooblastilo, da za enako obdobje odloži pravice do odpovedi, ki jih ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo z zadevno institucijo. Uporabljajo se določbe iz odstavkov 2 do 8 člena 71.

11. Če je organ za reševanje na podlagi člena 32(1)(a) ugotovil, da institucija propada ali bo verjetno propadla, in je izvršil katero koli pooblastilo iz odstavka 1, 9 ali 10 tega člena ter se v zvezi z zadevno institucijo nato sprejme ukrep za reševanje, organ za reševanje v zvezi z zadevno institucijo ne izvrši pooblastil na podlagi odstavka 1 člena 69, 70 ali 71.“

(22) V členu 44(2) se točka (f) nadomesti z naslednjim:

„(f) obveznostmi, katerih preostala zapadlost je krajša od sedem dni, do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES, ali njihovih udeležencev, pri čemer so te obveznosti posledica sodelovanja v takšnem sistemu, ali do centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki jih priznava ESMA;“.

(22a) V členu 44(2) se vstavi točka (h):

„(h) obveznostmi do institucij ali subjektov iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) te direktive, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekt v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost, razen če so te obveznosti v skladu z ustrezno nacionalno zakonodajo, ki določa hierarhijo terjatev, veljavno na datum prenosa te direktive, uvrščene za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi.

Kadar se uporablja prejšnji pododstavek, organ za reševanje zadevne podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, oceni, ali znesek instrumentov, ki izpolnjujejo zahtevo iz člena 45g(3), zadostuje za podporo izvajanju preferenčne strategije reševanja.“

(22b) V členu 44(3) se za zadnjim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Organi za reševanje temeljito ocenijo, ali bi bilo treba obveznosti do institucij ali subjektov iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) te direktive, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekt v postopku reševanja, ki niso izključene iz uporabe pooblastil za odpis in konverzijo na podlagi odstavka (2)(h) tega člena, izključiti ali delno izključiti na podlagi točk (a) do (d) tega odstavka, da se zagotovi učinkovita izvedba strategije reševanja.“

(23) Člen 45 se nadomesti z naslednjimi členi:

„Člen 45

Uporaba in izračun minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Države članice zagotovijo, da institucije in subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar to zahtevajo členi 45 do 45h in v skladu z njimi.

2. Zahteva iz odstavka 1 se izračuna v skladu s členom 45c(3), (3a) ali (4), kot je ustrezno, in sicer kot znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti, ter se izrazi kot odstotni delež:

(a) zneska skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz odstavka 1 tveganju, ki se izračuna v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(b) mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz odstavka 1, ki se izračuna v skladu s členoma 429 in 429a Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 45a

Izvzetje iz minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Ne glede na člen 45 organi za reševanje iz zahteve, določene v členu 45(1), izvzamejo hipotekarne kreditne institucije, ki se financirajo s kritimi obveznicami in ki v skladu z nacionalnim pravom ne smejo sprejemati vlog, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) navedene institucije prenehajo po nacionalnih insolvenčnih postopkih ali drugih postopkih, ki se izvajajo v skladu s členom 38, 40 ali 42 in so določeni za navedene institucije;

(b) takšni nacionalni insolvenčni postopki ali drugi postopki zagotovijo, da upniki navedenih institucij, vključno z imetniki kritih obveznic, kadar je ustrezno, prevzamejo izgube na način, ki ustreza ciljem reševanja.

2. Institucije, ki so izvzete iz zahteve iz člena 45(1), niso del konsolidacije iz člena 45f(1).

Člen 45b

Kvalificirane obveznosti za subjekte v postopku reševanja

1. Kvalificirane obveznosti se v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti subjektov v postopku reševanja vključijo le, kadar izpolnjujejo pogoje iz člena 72a, razen točke (d) člena 72b(2) Uredbe (EU) št. 575/2013.

Z odstopanjem od prvega pododstavka so kvalificirane obveznosti, kadar se ta direktiva nanaša na zahteve iz člena 92a ali člena 92b Uredbe (EU) št. 575/2013, za namene navedenih členov kvalificirane obveznosti, kot so opredeljene v členu 72k Uredbe (EU) št. 575/2013 in določene v skladu s poglavjem 5a naslova I dela 2 navedene uredbe.

2. Z odstopanjem od točke (l) člena 72a(2) Uredbe (EU) št. 575/2013 se obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z značilnostmi izvedenih finančnih instrumentov, kot so strukturirani vrednostni papirji, v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti vključijo samo, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) znesek glavnice obveznosti, ki izhajajo iz dolžniškega instrumenta, je v času izdaje znan vnaprej, je fiksni ali se povečuje in nanj ne vpliva značilnost izvedenih finančnih instrumentov ali pa dolžniški instrument vključuje pogodbeno določilo, ki določa znesek terjatve v primeru reševanja;
- (b) pozicija obveznosti, ki izhajajo iz dolžniškega instrumenta, ali vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta se lahko dnevno vrednoti po cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu za enakovreden instrument brez kreditnega tveganja v skladu s členoma 104 in 105 Uredbe (EU) št. 575/2013 // ali pa dolžniški instrument vključuje pogodbeno določilo, ki določa znesek terjatve v primeru reševanja;
- (c) za dolžniški instrument, vključno z njegovo značilnostjo izvedenih finančnih instrumentov, ne velja sporazum o pobotu, za njegovo vrednotenje pa se ne uporablja člen 49(3).

V znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti se vključi samo tisti del obveznosti iz prvega pododstavka, ki ustreza znesku iz točke (a) prvega pododstavka.

2a. Obveznosti, ki jih podrejena družba s sedežem v Uniji, ki je del iste skupine v postopku reševanja kot subjekt v postopku reševanja, izda obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, so vključene v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti subjektov v postopku reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) izdane so v skladu s členom 45g(3)(a);
- (b) izvršitev pooblastila za odpis ali konverzijo v zvezi s takšnimi obveznostmi v skladu s členom 59 ali 62 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
- (c) ne presegajo zneska, ki ga dobimo, ko znesek iz točke (i) odštejemo od zneska iz točke (ii):
 - i. vsota obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in zneska kapitala, izdanega v skladu s členom 45g(3)(b);
 - ii. znesek, ki se zahteva v skladu s členom 45g(1).

3. Brez poseganja v minimalno zahtevo iz člena 45c(3a) in člena 45d(1)(a) organi za reševanje zagotovijo, da subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(3a) in (3b), del zahteve iz člena 45f, ki ustreza 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, izpolnijo s kapitalom in instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen odstavkov 3 do 5 člena 72b navedene uredbe. Organ za reševanje lahko na prošnjo subjekta v postopku reševanja dovoli, da subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(3a) in (3b), s kapitalom in instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen odstavkov 3 do 5 člena 72b navedene uredbe, izpolnijo raven zahteve, ki je nižja od 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, vendar višja od zneska, pridobljenega z uporabo formule $(1 - X1/X2) \times 8 \%$ skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, če so izpolnjeni pogoji (a), (b) in (c) iz člena 72b(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, ob upoštevanju mejne vrednosti odstotka zmanjšanja, ki je mogoče na podlagi člena 72b(3) Uredbe št. 575/2013, pri čemer velja:

$X1 = 3,5 \%$ zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013;

$X2 =$ znesek, ki ga dobimo, ko seštejemo (i) 18 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013, in (ii) zahtevo iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU.

4. Organ za reševanje lahko odloči, da subjekti v postopku reševanja, ki niso GSPI in za katere ne velja člen 45c(3a) in (3b), del zahteve iz člena 45f do 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom subjekta, ali do zneska formule iz odstavka 6, če je ta višji, izpolnijo s kapitalom in instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen odstavkov 3 do 5 člena 72b navedene uredbe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) nepodrejene obveznosti iz prvega in drugega odstavka imajo v nacionalnem prednostnem vrstnem redu upnikov v okviru insolventnosti enak položaj kot nekatere obveznosti, ki so v skladu s členom 44(2) ali (3) izključene iz uporabe pooblastil za odpis ali konverzijo;

(b) obstaja tveganje, da upniki s terjatvami, nastalimi zaradi nepodrejenih obveznosti, ki niso izključene iz uporabe pooblastil za odpis ali konverzijo v skladu s členom 44(2) ali (3), zaradi načrtovane uporabe pooblastil za odpis ali konverzijo v zvezi z navedenimi obveznostmi utrpijo večje izgube, kot bi jih v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih;

(c) znesek podrejenih obveznosti ne presega zneska, potrebnega za zagotovitev, da upniki iz točke (b) ne utrpijo večjih izgub od tistih, ki bi jih utrpeli v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih.

Kadar organ za reševanje ugotovi, da v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo izključene iz uporabe pooblastil za odpis ali konverzijo v skladu s členom 44(2) ali (3), skupaj predstavlja več kot 10 % navedenega razreda, oceni tveganje iz točke (b) drugega pododstavka.

5. Za namene odstavkov 3 in 4 se izpeljane obveznosti vključijo v skupne obveznosti, če so v celoti priznane pravice nasprotne stranke do pobota.

Kapital subjekta, ki se uporabi za izpolnitev zahteve iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU, je primeren za izpolnitev zahteve iz odstavkov 3 in 4.

6. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko organ za reševanje določi, da subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(3a) ali (3b), zahtevo iz člena 45f izpolnijo z instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen odstavkov 3 do 5 člena 72b navedene uredbe, kolikor vsota teh instrumentov in kapitala subjekta na podlagi njegove obveznosti, da izpolni zahteve iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU, člena 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 ter členov 45c(3a) in 45f, ne presega 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, ali – če je višji – zneska, ki se izračuna z uporabo formule Ax^2+Bx^2+C , pri čemer so A, B in C naslednji zneski:

A = znesek, ki izhaja iz zahteve iz člena 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 (steber 1);

B = znesek, ki izhaja iz zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU (steber 2R);

C = znesek, ki izhaja iz zahteve iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU (zahteva po skupnem kapitalskem blažilniku).

(7) Organi za reševanje lahko pooblastilo iz odstavka 6 izvršijo v zvezi s subjekti v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(3a) ali (3b) in ki izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev, in če število opredeljenih subjektov v postopku reševanja ne preseže 30 % vseh subjektov v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(3a) ali (3b), za katere organ za reševanje določi zahtevo iz člena 45f:

(a) zahteva iz člena 104a Direktive 2013/36/EU odraža, da je subjekt v postopku reševanja, ki je GSPI ali za katerega velja člen 45c(3a) ali (3b), med 20 % institucij z največjim tveganjem, za katere organ za reševanje določi zahtevo iz člena 45, ali

(b) v predhodni oceni rešljivosti so bile ugotovljene bistvene ovire za rešljivost in:

(i) po uporabi pooblastil iz člena 17(5) v časovnem okviru, ki ga zahteva organ za reševanje, niso bili sprejeti popravni ukrepi, ali

(ii) ugotovljene bistvene ovire ni mogoče odpraviti s katerim od pooblastil iz člena 17(5) in izvršitev pooblastila iz odstavka 6 bi deloma ali v celoti izravnala negativen vpliv te ovire za rešljivost ali

(c) organ za reševanje meni, da sta izvedljivost in verodostojnost preferenčne strategije reševanja subjekta omejeni, pri čemer upošteva velikost in povezanost subjekta, naravo, obseg, tveganje in zapletenost njegovih dejavnosti ter njegov pravni status in delniško strukturo.

Za namene omejitve iz prvega pododstavka organ za reševanje izračunano število zaokroži na najbližje celo število.

Države članice lahko ob upoštevanju posebnosti svojih nacionalnih bančnih sektorjev, med drugim zlasti števila subjektov v postopku reševanja, ki so GSPI ali za katere velja člen 45c(3a) ali (3b), za katere nacionalni organ za reševanje določi zahtevo iz člena 45f, določijo, da je odstotek iz prvega pododstavka višji od 30 %.

(8) Odločitev iz odstavkov 4 in 6 sprejme organ za reševanje v posvetovanju s pristojnim organom.

Organi za reševanje pri sprejemanju odločitve iz odstavkov 4 in 6 upoštevajo tudi:

(a) tržni obseg za instrumente institucije iz prvega pododstavka, ceno takšnih obstoječih instrumentov in čas, ki je potreben za izvršitev poslov, s katerimi se zagotovi spoštovanje odločitve iz prvega pododstavka;

- (b) znesek instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, katerih preostala zapadlost je manj kot eno leto od datuma odločitve o uporabi zahteve, da se zahteva iz prvega pododstavka kvantitativno prilagodi;
- (c) razpoložljivost in znesek instrumentov, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a, razen točke (d) člena 72b(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) ali je znesek obveznosti, ki so izključene iz uporabe pooblastil za odpis ali konverzijo v skladu s členom 44(2) ali (3) in bi bile v običajnih insolvenčnih postopkih razvrščene enako kot najvišje razvrščene kvalificirane obveznosti ali za njimi, bistven v primerjavi s kvalificiranimi obveznostmi in kapitalom institucije.
- Kadar znesek izključenih obveznosti iz točke (d) ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti institucije, velja izključeni znesek za neznatnega. Nad tem pragom organi za reševanje ocenijo, ali so izključene obveznosti znatne;
- (e) poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta ter njegovo stabilnost in zmožnost prispevanja h gospodarstvu;
- (f) vpliv morebitnih stroškov prestrukturiranja na dokapitalizacijo subjekta.

Določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom določi zahtevo iz člena 45(1) na podlagi naslednjih meril:

(a) potrebe po zagotovitvi, da se lahko skupina v postopku reševanja reši z uporabo instrumentov za reševanje, vključno z instrumentom za reševanje s sredstvi upnikov, če je to primerno, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;

(b) potrebe, da se v ustreznih primerih zagotovi, da imajo subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki so institucije in niso subjekti v postopku reševanja, zadostne kvalificirane obveznosti za zagotovitev, da bi se lahko v primeru uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov oziroma pooblastil za odpis in konverzijo v zvezi z njimi pokrile izgube, količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda zadevnih subjektov pa bi se ponovno vrnila na potrebno raven, ki navedenim subjektom omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja in nadaljnje izvajanje dejavnosti, za katere imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU;

(c) potrebe po zagotovitvi, da ima subjekt v postopku reševanja, če je v načrtu reševanja predvideno, da se lahko določeni razredi kvalificiranih obveznosti izključijo iz reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 44(3) ali v okviru delnega prenosa v celoti prenesejo na prejemnika, zadostne druge kvalificirane obveznosti za zagotovitev, da bi se lahko pokrile izgube, količnik skupnega kapitala ali, kakor je ustrezno, količnik finančnega vzvoda subjekta v postopku reševanja pa bi se ponovno vrnil na potrebno raven, ki bi zadevnemu subjektu omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja in nadaljnje izvajanje dejavnosti, za katere ima dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU ali Direktivo 2014/65/EU;

(d) velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja subjekta;

(f) obsega negativnih vplivov propada subjekta na finančno stabilnost, tudi na podlagi širjenja negativnih vplivov na druge institucije ali subjekte zaradi medsebojne povezanosti subjekta z drugimi institucijami ali subjekti ali preostalim finančnim sistemom.

2. Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba sprejeti ukrep za reševanje v skladu z zadevnimi scenariji reševanja iz člena 10(3), je zahteva iz člena 45(1) enaka znesku, ki zadostuje za zagotovitev naslednjega:

- (a) izgube, za katere se pričakuje, da jih bo utrpel subjekt, se v celoti pokrijejo (,pokrivanje izgub‘);
- (b) subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki so institucije in niso subjekti v postopku reševanja, se dokapitalizirajo do ravni, potrebne za to, da lahko za ustrezno obdobje, ki ni daljše od enega leta, še naprej izpolnjujejo pogoje za pridobitev dovoljenja in izvajajo dejavnosti, za katere imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2013/36/EU, Direktivo 2014/65/EU ali enakovredno zakonodajo (,dokapitalizacija‘).

Kadar je v načrtu reševanja določeno, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku ali drugem enakovrednem nacionalnem postopku, organ za reševanje oceni, ali je upravičeno, da se zahteva iz člena 45(1) za navedeni subjekt omeji tako, da ne presega zneska, ki zadostuje za pokritje izgub v skladu s točko (a) prvega pododstavka.

Organ za reševanje pri oceni omejitve iz prejšnjega pododstavka zlasti ovrednoti morebiten vpliv na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu.

3. Za subjekte v postopku reševanja sestavljajo znesek iz odstavka 2 naslednji zneski:

(a) vsota:

- (i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz člena 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki veljajo za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja;
- (ii) zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova zagotovi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz člena 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahtevo iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki velja zanjo, na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi ukrepa za reševanje;

(b) vsota:

(i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi za subjekt v postopku reševanja glede količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, ter

(ii) zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova zagotovi skladnost z zahtevo glede količnika finančnega vzvoda iz člena 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi ukrepa za reševanje.

Za namen točke (a) člena 45(2) se zahteva iz člena 45(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (a) tega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

Za namen točke (b) člena 45(2) se zahteva iz člena 45(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (b) tega odstavka, deljen z mero izpostavljenosti količnika finančnega vzvoda.

Organ za reševanje pri določitvi posamične zahteve iz točke (b) prvega pododstavka upošteva zahteve iz členov 37(10) ter 44(5) in (8) Direktive 2014/59/EU.

Organ za reševanje pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prejšnjih pododstavkov:

(a) uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali zneska izpostavljenosti količnika finančnega vzvoda, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov za reševanje, predvidenih v načrtu reševanja, ter

(b) po posvetovanju s pristojnim organom znesek, ki ustreza veljavni zahtevi iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za subjekt v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije reševanja.

Organ za reševanje ima možnost, da zahtevo iz točke (a)(ii) prvega pododstavka zviša za ustrezen znesek, ki je potreben za zagotovitev, da subjekt v ustreznem obdobju po reševanju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga (,blažilnik za zaupanje trga‘).

Kadar se uporablja prejšnji pododstavek, se blažilnik za zaupanje trga določi tako, da je enak zahtevi po skupnem blažilniku iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU, razen za zahtevo iz točke (a) navedene določbe, ki bi se uporabljala po uporabi instrumentov za reševanje.

Ta znesek se prilagodi navzdol, če organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom ugotovi, da je izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po izvedbi strategije reševanja ohrani zaupanje trga ter zagotovi, da institucija še naprej opravlja kritične ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne finančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, skladno s členom 101(2) ter odstavkoma 5 in 8 člena 44 Direktive 2014/59/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da institucija še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne finančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, skladno s členom 101(2) ter odstavkoma 5 in 8 člena 44 Direktive 2014/59/EU.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli metodologijo, ki jo organi za reševanje uporabijo pri oceni zahtev iz členov 104a in 128(6) Direktive 2013/36/EU za subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja kot tako ne veljajo navedene zahteve iz navedene direktive.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [6 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3a. Za subjekte v postopku reševanja, za katere ne velja člen 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 in ki so del skupine v postopku reševanja, katere bilančna vsota presega 100 milijard EUR, je raven zahteve iz odstavka 3 vsaj enaka („zahteva iz prvega stebra za banke na najvišji ravni“):

(a) 13,5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (a) člena 45(2), in

(b) 5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (b) člena 45(2).

Z odstopanjem od člena 45b subjekti v postopku reševanja iz prejšnjega pododstavka raven zahteve iz tega odstavka, ki je enaka 13,5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (a) člena 45(2), in 5 %, kadar se izračuna v skladu s točko (b) člena 45(2), izpolnijo s kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen odstavkov 3 do 5 člena 72b navedene uredbe, oziroma z obveznostmi iz člena 45b(2a) ali s kapitalom.

3b. Organi za reševanje lahko po posvetovanju s pristojnimi organi sklenejo minimalne zahteve iz odstavka 3a uporabiti za subjekte v postopku reševanja, za katere ne velja člen 92a Uredbe (EU) št. 575/2013 in ki so del skupine v postopku reševanja, katere bilančna vsota je nižja od 100 milijard EUR, za katere se lahko po oceni organa za reševanje razumno pričakuje, da bi njihov propad pomenil sistemsko tveganje.

Organi za reševanje pri sprejemanju odločitev iz prejšnjega pododstavka upoštevajo:

- (i) razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
- (ii) omejen dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
- (iii) odvisnost od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev zahteve iz člena 45(1).

Odločitev, da se ne uvede minimalna zahteva na podlagi odstavka 3b, ne vpliva na odločitev o tem, da se v skladu s členom 45b(3) do (6) zahteva iz člena 45f izpolni z instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. Za subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, sestavljajo znesek iz odstavka 2 naslednji zneski:

(a) vsota:

- (i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz člena 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 in člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki veljajo za subjekt, ter
- (ii) zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko subjekt znova zagotovi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz člena 92(1)(c) Uredbe (EU) št. 575/2013 in zahtevo iz člena 104a Direktive 2013/36/EU po izvršitvi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59 ter po reševanju skupine v postopku reševanja;

(b) vsota:

(i) zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi za subjekt po količniku finančnega vzvoda iz člena 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

(ii) zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu omogoča, da znova zagotovi skladnost z zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz člena 92(1)(d) Uredbe (EU) št. 575/2013 po izvršitvi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59 ter po reševanju skupine v postopku reševanja.

Za namen točke (a) člena 45(2)(a) se zahteva iz člena 45(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (a), deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

Za namen točke (b) člena 45(2)(b) se zahteva iz člena 45(1) izrazi v odstotkih kot znesek, izračunan v skladu s točko (b), deljen z mero izpostavljenosti količnika finančnega vzvoda.

Organ za reševanje pri določitvi posamične zahteve iz točke (b) prvega pododstavka upošteva zahteve iz členov 37(10) ter 44(5) in (8) Direktive 2014/59/EU.

Organ za reševanje pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prejšnjih pododstavkov:

(a) uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali zneska izpostavljenosti količnika finančnega vzvoda, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov, predvidenih v načrtu reševanja, ter

(b) po posvetovanju s pristojnim organom znesek, ki ustreza veljavni zahtevi iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za zadevni subjekt po izvršitvi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59 ter po reševanju skupine v postopku reševanja.

Organ za reševanje ima možnost, da zahtevo iz točke (a)(ii) prvega pododstavka zviša za ustrezen znesek, ki je potreben za zagotovitev, da subjekt v ustreznem obdobju po izvršitvi pooblastila za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59, ki ni daljše od enega leta, še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja in ohrani zadostno zaupanje trga (,blažilnik za zaupanje trga‘).

Kadar se uporablja prejšnji pododstavek, se znesek blažilnika za zaupanje trga določi tako, da je enak zahtevi po skupnem blažilniku iz člena 128(6) Direktive 2013/36/EU, razen za zahtevo iz točke (a) navedene določbe, ki bi se uporabljala po izvršitvi pooblastila iz člena 59 in reševanju skupine v postopku reševanja. Ta znesek se prilagodi navzdol, če organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom ugotovi, da je izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po izvršitvi pooblastila iz člena 59 in reševanju skupine v postopku reševanja zagotovi zaupanje trga ter poskrbi, da institucija še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne finančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, skladno s členom 101(2) ter odstavkoma 5 in 8 člena 44 Direktive 2014/59/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da institucija še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne finančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, skladno s členom 101(2) ter odstavkoma 5 in 8 člena 44 Direktive 2014/59/EU.

5. Kadar organ za reševanje za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko razumno pričakuje, da bodo na podlagi člena 44(3) v celoti ali delno izključeni iz reševanja s sredstvi upnikov ali da bi se lahko v okviru delnega prenosa v celoti prenesli na prejemnika, se zahteva iz člena 45(1) izpolni z drugimi kvalificiranimi obveznostmi, ki zadostujejo za:

(a) pokritje zneska izključenih obveznosti, opredeljenih v skladu s členom 44(3);

(b) zagotovitev izpolnitve pogojev iz odstavka 2.

6. Odločitev organa za reševanje, da določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi tega člena, se obrazloži in vključuje celovito oceno elementov iz odstavkov 2 do 5 ter se nemudoma pregleda, da se upoštevajo morebitne spremembe v zvezi z ravno zahtevo iz člena 104a Direktive 2013/36/EU.

7. Za namene odstavkov 3 in 4 se kapitalske zahteve razumejo v skladu s tem, kako pristojni organ izvaja prehodne določbe, določene v poglavjih 1, 2 in 4 naslova I dela 10 Uredbe (EU) št. 575/2013 in v določbah nacionalne zakonodaje za izvajanje možnosti, ki jih pristojnim organom daje navedena uredba.

Člen 45d

Določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPI in pomembne podrejene družbe GSPI zunaj EU

1. Za subjekt v postopku reševanja, ki je GSPI ali del GSPI, zahteva iz člena 45(1) zajema naslednje:

(a) zahteve iz členov 92a in 494 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter

(b) vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo določi organ za reševanje posebej za subjekt v skladu z odstavkom 2 ter se izpolni z obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45b.

1a. Zahteva iz člena 45(1), ki se uporablja za subjekt, za katerega veljajo zahteve iz členov 92b in 494 Uredbe (EU) št. 575/2013, zajema naslednje:

(a) zahteve iz členov 92b in 494 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter

vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo določi organ za reševanje v skladu z odstavkom 2 in se izpolni z obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz členov 45g in 89(2).

2. Organ za reševanje naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz točke (b) odstavka 1 in točke (b) odstavka 1a samo:

(a) kadar zahteva iz točke (a) odstavkov 1 in 1a ne zadostuje za izpolnitev pogojev iz člena 45c, ter

(b) v obsegu, ki zagotavlja izpolnitev pogojev iz člena 45c.

3. Kadar je več subjektov GSPI, ki pripadajo isti GSPI, subjektov v postopku reševanja, zadevni organi za reševanje za namene člena 45h(2) izračunajo znesek iz odstavka 2:

(a) za vsak subjekt v postopku reševanja;

(b) za nadrejeni subjekt v Uniji, kot da bi bil edini subjekt GSPI v postopku reševanja.

4. Odločitev organa za reševanje, da naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi točke (b) odstavka 1, se obrazloži in vključuje celovito oceno elementov iz odstavka 2 ter se nemudoma pregleda, da se upoštevajo morebitne spremembe v zvezi z ravno zahtevo iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, ki se uporablja za skupino v postopku reševanja.

Člen 45f

Uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti v postopku reševanja

1. Subjekti v postopku reševanja izpolnijo zahteve iz členov 45b do 45d na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja.
2. Zahteva iz člena 45(1) se za subjekt v postopku reševanja določi na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja v skladu s členom 45h, na podlagi zahtev iz členov 45b do 45d ter glede na to, ali naj bi bile v skladu z načrtom reševanja podrejene družbe skupine v tretji državi rešene ločeno.
3. Za skupine v postopku reševanja, kot so opredeljene v točki (b) člena 2(1)(83b), zadevni organ za reševanje glede na značilnosti solidarnostnega mehanizma in preferenčno strategijo reševanja odloči, kako subjekti iz skupine v postopku reševanja izpolnijo zahtevo iz člena 45c(3) in (3a), da bi zagotovili, da skupina v postopku reševanja kot celota izpolnjuje zahtevo iz odstavkov (1) in (2).

Člen 45g

Uporaba minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja

1. Institucije, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi in same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo zahteve iz člena 45c na posamični podlagi. Organ za reševanje lahko po posvetovanju s pristojnim organom sklene, da bo zahtevo iz tega člena uporabil za subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja in sam ni subjekt v postopku reševanja. Z odstopanjem od prvega pododstavka nadrejene družbe v Uniji, ki same niso subjekti v postopku reševanja in so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo zahteve iz členov 45c do 45d na konsolidirani podlagi.

Skupine v postopku reševanja, kot so opredeljene v skladu s pododstavkom (b) člena 2(1)(83b), kreditne institucije, povezane s centralnim organom, in centralni organ, ki niso subjekti v postopku reševanja, ter kreditne institucije, povezane s centralnim organom, in centralni organ, ki so subjekti v postopku reševanja, vendar zanje ne velja člen 45f(3), izpolnijo zahteve iz člena 45c na posamični podlagi.

Zahteva iz člena 45(1) se za subjekt iz tega odstavka določi v skladu s členoma 45h in 89, kadar je to ustrezno, ter na podlagi zahtev iz člena 45c.

2. Zahteva iz člena 45(1), ki velja za subjekte iz prvega odstavka, izpolnjuje merila primernosti iz odstavka 3.

3. Zahteva se izpolni z enim ali več od naslednjega:

(a) z obveznostmi, za katere velja naslednje:

(i) izdajo se subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti kupili od subjekta, za katerega velja ta člen, ali se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, kolikor izvrševanje pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;

(ii) izpolnjujejo merila primernosti iz člena 72a, razen točk (b), (c), (k), (l) in (m) člena 72b(2) ter člena 72b(3) do (5) Uredbe (EU) št. 575/2013;

(iii) v običajnem insolvenčnem postopku so razvrščene enako kot kapitalski instrumenti ali za obveznostmi, ki ne izpolnjujejo pogoja iz točke (i) in niso primerne za kapitalske zahteve;

- (iv) vključene so v pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62, pri čemer je to usklajeno s strategijo reševanja skupine v postopku reševanja ter zlasti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
- (v) nakup obveznosti ni neposredno ali posredno financiran s strani subjekta, za katerega velja ta člen;
- (vi) v določbah, ki urejajo obveznosti, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da jih bo subjekt, za katerega velja ta člen, lahko odpoklical, odkupil, izplačal ali predčasno odplačal, kot je ustrezno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, in tudi subjekt tega na noben način ne navaja;
- (vii) določbe, ki urejajo obveznosti, imetniku ne dajejo pravice do pospešitve prihodnjega plačila obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, za katerega velja ta člen;
- (viii) raven izplačil razdelitev, kot je primerno, ki jih je treba plačati za obveznosti, se ne spremeni na podlagi bonitete subjekta, za katerega velja ta člen, ali njegove nadrejene družbe;
- (b) s kapitalskimi instrumenti, ki:
- (i) se izdajo subjektom, ki so vključeni v isto skupino v postopku reševanja, in jih ti kupijo ali
- (ii) se izdajo subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja, in jih ti kupijo, kolikor izvršitev pooblastila za odpis ali konverzijo v skladu s členi 59 do 62 ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

5. Organ za reševanje podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, lahko v celoti opusti uporabo tega člena v zvezi z navedeno podrejeno družbo, kadar:

- (a) imata podrejena družba in subjekt v postopku reševanja sedež v isti državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;
- (b) subjekt v postopku reševanja izpolnjuje zahtevo iz člena 45f;
- (c) trenutno ne obstaja niti ni predvidena bistvena dejanska ali pravna ovira za takojšnji prenos kapitala subjekta v postopku reševanja na podrejeno družbo, v zvezi s katero je bila sprejeta ugotovitev v skladu s členom 59(3), ali za to, da bi subjekt v postopku reševanja odplačal obveznosti tej podrejeni družbi, zlasti če se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje;
- (d) subjekt v postopku reševanja izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in zagotovi s soglasjem pristojnega organa, da jamči za obveznosti podrejene družbe, ali pa so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
- (e) postopki subjekta v postopku reševanja za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja zajemajo podrejeno družbo;
- (f) ima subjekt v postopku reševanja več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico, da imenuje ali odstrani večino članov upravljalnega organa podrejene družbe, razen v kreditnih institucijah, ki so trajno povezane s centralnim organom.

5a. Organ za reševanje podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, lahko tudi v celoti opusti uporabo tega člena v zvezi z navedeno podrejeno družbo, kadar:

(a) imata podrejena in nadrejena družba sedež v isti državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;

(b) nadrejena družba v državi članici podrejene družbe izpolnjuje zahtevo iz člena 45 na subkonsolidirani podlagi;

(c) trenutno ne obstaja niti ni predvidena bistvena dejanska ali pravna ovira za takojšnji prenos kapitala nadrejene družbe na podrejeno družbo, v zvezi s katero je bila sprejeta ugotovitev v skladu s členom 59(3), ali za to, da bi nadrejena družba odplačala obveznosti tej podrejeni družbi, zlasti če se v zvezi z nadrejeno družbo sprejme ukrep za reševanje ali izvršijo pooblastila iz člena 59(1);

(d) nadrejena družba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi, da jamči za obveznosti podrejene družbe, ali pa so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;

(e) postopki nadrejene družbe za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja zajemajo podrejeno družbo;

(f) ima nadrejena družba več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico, da imenuje ali odstrani večino članov upravljalnega organa podrejene družbe, razen v kreditnih institucijah, ki so trajno povezane s centralnim organom.

6. Če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (b) odstavka 5, lahko organ za reševanje podrejene družbe dopusti, da se zahteva v celoti ali delno izpolni z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja in izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) jamstvo se zagotovi vsaj za znesek, enakovreden znesku zahteve, ki se z jamstvom nadomesti;

(b) jamstvo se sproži, ko podrejena družba ni zmožna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko ti zapadejo, ali v primeru ugotovitve iz člena 59(3) v zvezi s podrejeno družbo, kar koli nastopi prej;

(c) vsaj 50 % zneska jamstva se zavaruje na podlagi dogovora o finančnem zavarovanju, opredeljenega v točki (a) člena 2(1) Direktive 2002/47/ES;

(e) zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, izpolnjuje zahteve iz člena 197 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter je po ustrezno razumnih odbitkih zadostno za to, da se v celoti pokrije zajamčeni znesek;

(f) zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, je neobremenjeno in se zlasti ne uporabi za zavarovanje drugega jamstva;

(g) dejanska zapadlost zavarovanja s premoženjem izpolnjuje isti pogoj za zapadlost, kot je določen v členu 72c(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ter

(h) za prenos zavarovanja s premoženjem s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo ni pravnih, regulativnih ali operativnih ovir, niti ko se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje. Subjekt v postopku reševanja na zahtevo organa za reševanje predloži neodvisno pisno in obrazloženo pravno mnenje ali kako drugače zadovoljivo dokaže, da ni nobenih pravnih, regulativnih ali operativnih ovir za prenos zavarovanja s premoženjem na zadevno podrejeno družbo.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih dodatno opredeli metodologijo, s katero bi se izognili položaju, ko bi instrumenti, ki so priznani za namene člena 45g in jih subjekt v postopku reševanja delno ali v celoti posredno vpiše, ovirali nemoteno izvajanje strategije reševanja. Takšna metodologija bi morala zagotoviti zlasti pravilen prenos izgub na subjekt v postopku reševanja in prenos kapitala na subjekte, ki so del skupine v postopku reševanja, vendar sami niso subjekti v postopku reševanja, pa tudi mehanizem, s katerim bi se izognili dvojnemu šteju kvalificiranih instrumentov, priznanih za namen člena 45g. Takšna metodologija vključuje sistem odbitkov ali enako zanesljiv pristop ter subjektom, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, zagotavlja izid, enakovreden tistemu, ko subjekt v postopku reševanja v celoti in neposredno vpiše kvalificirane instrumente, priznane za namen člena 45g.

EBA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [6 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 45g1

Opustitev za kreditne institucije, ki so trajno povezane s centralnim organom

Organ za reševanje lahko v skladu z nacionalno zakonodajo opusti uporabo člena 45f ali člena 45g v zvezi z eno ali več kreditnimi institucijami, ki so trajno povezane s centralnim organom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) kreditne institucije in centralni organ nadzira isti pristojni organ ter imajo sedež v isti državi članici in so del iste skupine v postopku reševanja;
- (b) obveznosti centralnega organa in povezanih institucij so skupna in solidarna odgovornost ali pa za obveznosti svojih povezanih institucij centralni organ jamči v celoti;
- (c) minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, solventnost in likvidnost centralnega organa in vseh povezanih institucij se spremljajo kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij;
- (d) vodstvo centralnega organa je pooblaščen za izdajanje navodil vodstvu povezanih institucij;
- (e) zadevna skupina v postopku reševanja izpolnjuje zahtevo iz člena 45f(3) ter
- (f) ni trenutnih ali predvidenih vsebinskih, dejanskih ali pravnih ovir za takojšnji prenos lastnih sredstev ali za odplačilo obveznosti med centralnim organom in povezanimi kreditnimi institucijami v primeru reševanja.

Postopek za določitev zahteve

1. Organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, kadar ne gre za isti organ, in organi za reševanje podrejenih družb skupine v postopku reševanja, za katero na posamični podlagi velja zahteva iz člena 45g, storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi sprejeli enotno skupno odločitev o vseh naslednjih elementih:

(a) znesku zahteve, ki se uporablja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja za vsak subjekt v postopku reševanja;

(b) znesku zahteve, ki se uporablja na posamični podlagi za vsako podrejeno družbo subjekta v postopku reševanja. S skupno odločitvijo se zagotovi skladnost s členoma 45f in 45g, poleg tega se skupna odločitev v celoti obrazloži in predloži, kot je navedeno spodaj:

(c) subjektu v postopku reševanja jo predloži njegov organ za reševanje;

(d) podrejenim družbam vsakega subjekta v postopku reševanja jo predložijo njihovi organi za reševanje;

(e) nadrejeni družbi skupine v Uniji jo predloži organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, če navedena nadrejena družba v Uniji sama ni subjekt v postopku reševanja iz iste skupine v postopku reševanja.

V skupni odločitvi, sprejeti v skladu s tem členom, je lahko določeno, da podrejena družba, kadar je to skladno s strategijo reševanja in če subjekt v postopku reševanja ni neposredno ali posredno kupil dovolj instrumentov, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 45g(3), v skladu s členom 45g(3) delno izpolnjuje zahteve iz člena 45c(4) z instrumenti, ki se izdajo subjektom, ki niso del skupine v postopku reševanja, in jih ti kupijo.

2. Kadar je več kot en subjekt GSPI, ki pripadajo isti GSPI, subjekt v postopku reševanja, organi za reševanje iz prvega pododstavka razpravljajo ter se po potrebi in v skladu s strategijo reševanja GSPI dogovorijo o uporabi člena 72e Uredbe (EU) št. 575/2013 ter morebitnih prilagoditvah za čim večje zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto zneskov iz točke (a) člena 45d(3) in člena 12 Uredbe (EU) št. 575/2013 za posamezne subjekte v postopku reševanja ter vsoto zneskov iz točke (b) člena 45d(3) in člena 12 Uredbe (EU) št. 575/2013. Taka prilagoditev se lahko uporabi pod naslednjimi pogoji:

(a) prilagoditev se lahko uporabi v zvezi z razlikami v izračunu zneskov skupne izpostavljenosti tveganju med zadevnimi državami članicami, in sicer tako, da se prilagodi raven zahteve;

(b) prilagoditev se ne uporabi za odpravo razlik, nastalih zaradi izpostavljenosti med skupinami v postopku reševanja. Vsota zneskov iz točke (a) člena 45d(3) in člena 12 Uredbe (EU) št. 575/2013 za posamezne subjekte v postopku reševanja ni manjša od vsote zneskov iz točke (b) člena 45d(3) in člena 12 Uredbe (EU) št. 575/2013.

3. Če skupna odločitev ni sprejeta v štirih mesecih, se odločitev sprejme v skladu z odstavki 4 do 6.

4. Kadar se skupna odločitev v štirih mesecih ne sprejme zaradi nestrinjanja glede konsolidirane zahteve za skupino v postopku reševanja, organ za reševanje subjekta v postopku reševanja sprejme odločitev o tej zahtevi po ustreznem upoštevanju:

(a) ocene podrejenih družb, ki jo opravijo zadevni organi za reševanje;

(b) mnenja organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, kadar se ta razlikuje od organa za reševanje subjekta v postopku reševanja.

Če je ob koncu štirimesečnega obdobja kateri koli izmed zadevnih organov za reševanje v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo predložil EBA, organ za reševanje subjekta v postopku reševanja svojo odločitev odloži in počaka na odločitev, ki jo EBA lahko sprejme v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo EBA. Pri odločitvi EBA se upoštevajo točke (a), (b) in (c) prvega pododstavka. Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu navedene uredbe. EBA odločitev sprejme v enem mesecu. Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA. Če EBA odločitve ne sprejme v enem mesecu, se uporabi odločitev organa za reševanje subjekta v postopku reševanja.

5. Kadar se skupna odločitev v štirih mesecih ne sprejme zaradi nestrinjanja glede ravni zahteve, ki jo je treba uporabiti za podrejene družbe skupine v postopku reševanja, za katere na posamični podlagi velja zahteva iz člena 45g, odločitev sprejmejo zadevni organi za reševanje podrejenih družb, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) mnenje organa za reševanje subjekta v postopku reševanja je bilo ustrezno upoštevano;
- (b) mnenje organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, kadar se ta razlikuje od organa za reševanje subjekta v postopku reševanja, je bilo ustrezno upoštevano;

(c) skladnost s členom 45g je bila preverjena.

Če je ob koncu štirimesečnega obdobja organ za reševanje subjekta v postopku reševanja ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 zadevo predložil EBA, organi za reševanje, pristojni za podrejene družbe, na posamični podlagi svoje odločitve odložijo in počakajo na odločitev, ki jo EBA lahko sprejme v skladu s členom 19(3) navedene uredbe, nato pa svoje odločitve sprejmejo v skladu z odločitvijo EBA. Pri odločitvi EBA se upoštevajo točke (a), (b) in (c) prvega pododstavka. Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu navedene uredbe. EBA odločitev sprejme v enem mesecu. Po koncu štirimesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti EBA.

Organ za reševanje subjekta v postopku reševanja ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, zadeve ne sme predložiti EBA za zavezujoče posredovanje, če je raven, ki jo je določil organ za reševanje podrejene družbe:

(a) znotraj 2 % tveganju prilagojenih sredstev v skladu z zahtevo iz člena 45f in

(b) je raven, ki jo določi organ za reševanje podrejene družbe, skladna s členom 45c(4).

Če EBA odločitve ne sprejme v enem mesecu, se uporabijo odločitve organov za reševanje podrejenih družb. Skupna odločitev oziroma vse odločitve, ki se sprejmejo v odsotnosti skupne odločitve, se redno pregledujejo in po potrebi posodablajo.

6. Kadar se skupna odločitev ne sprejme v štirih mesecih zaradi nestrinjanja glede ravni konsolidirane zahteve in ravni zahteve, ki jo je treba uporabiti na posamični podlagi za podrejene družbe skupine v postopku reševanja, velja naslednje:

(a) sprejme se odločitev o ravni zahteve, ki jo je treba uporabiti na posamični podlagi za podrejene družbe skupine v postopku reševanja v skladu z odstavkom 5;

(b) sprejme se odločitev o konsolidirani zahtevi v skladu z odstavkom 4.

7. Skupna odločitev iz odstavka 1 oziroma vse odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje iz odstavkov 4, 5 in 6 v odsotnosti skupne odločitve, so zavezujoče za zadevne organe za reševanje. Skupna odločitev oziroma vse odločitve, ki se sprejmejo v odsotnosti skupne odločitve, se redno pregledujejo in po potrebi posodablajo.

8. Organi za reševanje ob usklajevanju s pristojnimi organi zahtevajo, da subjekti izpolnjujejo zahtevo iz člena 45(1), in to preverjajo ter sprejmejo vse morebitne odločitve v skladu s tem členom vzporedno s pripravo in posodabljanjem načrtov reševanja.

9. Organ za reševanje subjekta v postopku reševanja EBA obvesti o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je bila določena:

(a) na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja;

(b) na posamični podlagi na ravni podrejenih družb skupine v postopku reševanja.

Člen 45i

Nadzorno poročanje in javno razkritje zahteve

1. Subjekti iz člena 1(1), za katere velja zahteva iz člena 45(1), svojim pristojnim organom in organom za reševanje vsaj dvakrat letno, na zahtevo pristojnega organa ali organa za reševanje pa pogosteje, poročajo o naslednjem:

- (a) zneskih razpoložljivega kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45b ali člena 45g(3), ter teh zneskih, izraženih v skladu s členom 45(2), po odbitkih v skladu s členi od 72e do 72j Uredbe (EU) št. 575/2013, kadar je to ustrezno;
- (b) sestavi postavk iz točke (a), vključno z njihovim profilom zapadlosti in razvrstitvijo v običajnih insolvenčnih postopkih.

Zahteva iz prvega pododstavka se ne uporablja za subjekte iz drugega pododstavka člena 45c(2).

2. Subjekti iz člena 1(1), za katere velja zahteva iz člena 45(1), vsaj enkrat letno javno objavijo naslednje informacije:

- (a) zneske razpoložljivega kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45b ali člena 45g(3);
- (b) sestavo postavk iz točke (a), vključno z njihovim profilom zapadlosti in razvrstitvijo v običajnih insolvenčnih postopkih;
- (c) veljavno zahtevo iz člena 45c ali člena 45d, izraženo v skladu s členom 45(2).

Zahteva iz prvega pododstavka se ne uporablja za subjekte iz drugega pododstavka člena 45c(2).

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev enotnih oblik, predlog in pogostosti za nadzorno poročanje in javno razkritje iz odstavkov (1) in (2) tega člena.

Za institucije, za katere veljata člena 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013, se takšni osnutki izvedbenih tehničnih standardov po potrebi uskladijo z izvedbenimi tehničnimi standardi, sprejetimi v skladu z [ustrezne določbe uredbe o kapitalskih zahtevah v zvezi z mandatom EBA za poročanje in razkritje prvega stebra za skupno sposobnost pokrivanja izgub/minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti].

EBA navedene izvedbene tehnične standarde Komisiji predloži do [12 mesecev po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Kadar so bili izvedeni ukrepi za reševanje ali izvršena pooblastila iz člena 59, se zahteve po javnem razkritju iz odstavka 2 uporabljajo od roka za izpolnitev zahtev iz člena 45c ali 45d, navedenih v točki (o) člena 10(7).

Člen 45j

Poročanje EBA

1. Organi za reševanje obvestijo EBA o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je bila določena za vsak subjekt v njegovi jurisdikciji v skladu s členom 45f ali členom 45g.

2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev enotnih oblik, predlog in opredelitev, na podlagi katerih organi za reševanje ob usklajevanju s pristojnimi organi zbirajo informacije in jih pošiljajo EBA za namene odstavka 1.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do [12 mesecev po začetku veljavnosti] ... *.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 45k

Kršitve minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti

1. Vsako kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 45c ali člena 45d obravnavajo ustrezni organi na podlagi vsaj enega od naslednjih elementov:

(a) pooblastil za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost v skladu s členoma 17 in 18;

(ba) pooblastila iz člena 16a;

(b) ukrepov iz člena 104 Direktive 2013/36/ES;

(c) ukrepov za zgodnje posredovanje v skladu s členom 27;

(d) upravnih kazni in drugih upravnih ukrepov v skladu s členoma 110 in 111;

(e) ocene, ali institucija propada ali bo verjetno propadla, v skladu s členom 32.

3. Organi za reševanje in pristojni organi se pri izvrševanju svojih pooblastil iz točk (a) do (e) odstavka 1 med sabo posvetujejo.

Poročila

1. EBA v sodelovanju s pristojnimi organi in organi za reševanje Komisiji predloži poročilo z ocenami najmanj naslednjega:

(a) kako se zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določena v skladu s členom 45f ali členom 45g, izvaja na nacionalni ravni in zlasti, ali so ravni, določene za primerljive subjekte v državah članicah, različne;

(b) kako organi za reševanje izvršujejo pooblastilo iz člena 45b(3), (4) in (6) ter ali se navedeno pooblastilo v posameznih državah članicah izvršuje različno.

2. V poročilu iz odstavka 1 se upoštevajo:

(a) vpliv minimalne zahteve in morebitnih predlaganih usklajenih ravni minimalne zahteve na:

(i) finančne trge na splošno in zlasti na trge nezavarovanega dolga in izvedenih finančnih instrumentov;

(ii) poslovne modele in strukture bilanc stanja institucij, zlasti profil financiranja in strategijo financiranja institucij, ter pravno in operativno strukturo skupin;

(iii) dobičkonosnost institucij, zlasti njihov strošek financiranja;

(iv) prenos izpostavljenosti na subjekte, ki niso predmet bonitetnega nadzora;

(v) finančne inovacije;

(vi) razširjenost pogodbenih instrumentov za reševanje s sredstvi upnikov ter naravo in tržljivost takih instrumentov;

(vii) odnos institucij do tveganja;

(viii) raven obremenitve sredstev v instituciji;

(ix) ukrepe institucij za izpolnitev minimalnih zahtev in zlasti obseg, v katerem so bile izpolnjene minimalne zahteve z zmanjšanjem finančnega vzvoda za sredstva, izdajanjem dolgoročnega dolga in zbiranjem kapitala, ter

(x) raven posojil kreditnih institucij, zlasti posojil mikro, malim in srednjim podjetjem, enotam regionalne ali lokalne ravni držav in subjektom javnega sektorja, ter na financiranje trgovanja, vključno s posojanjem v okviru uradnih shem za zavarovanje izvoznih kreditov;

(b) medsebojni vpliv minimalnih zahtev in kapitalskih zahtev, količnika finančnega vzvoda in likvidnostnih zahtev iz Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2013/36/EU;

(c) sposobnost institucij, da neodvisno pridobivajo kapital ali finančna sredstva na trgih, da bi izpolnile vse predlagane usklajene minimalne zahteve.

3. Poročilo iz odstavka 1 zajema dve koledarski leti in se Komisiji predloži do 30. septembra v koledarskem letu, ki sledi zadnjemu letu, zajetemu v poročilu. Prvo poročilo se Komisiji predloži najpozneje [do 30. septembra v drugem letu, ki sledi datumu začetka uporabe te direktive].

Člen 45m

Prehodne ureditve in ureditve po končanem reševanju

1. Z odstopanjem od člena 45(1) organi za reševanje določijo ustrezno prehodno obdobje, v katerem institucija ali subjekt iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) izpolni zahteve iz člena 45f ali 45g ali zahtevo, ki je posledica uporabe člena 45b(3), (4) ali (6), kot je ustrezno. Rok za izpolnitev zahtev iz člena 45f ali 45g ali zahteve, ki je posledica uporabe člena 45b(3), (4) ali (6), je 1. januar 2024.

Organ za reševanje določi vmesno ciljno raven za zahteve iz člena 45f ali 45g ali zahtevo, ki je posledica uporabe člena 45b(3), (4) ali (6), kot je ustrezno, ki jo institucija ali subjekt iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) izpolnjuje 1. januarja 2022. Vmesni cilj praviloma zagotavlja linearno povečevanje kvalificiranih obveznosti in kapitala zaradi približevanja zahtevi.

Organ za reševanje lahko določi prehodno obdobje, ki se konča po 1. januarju 2024, kadar je to ustrezno utemeljeno in primerno glede na merila iz odstavka 4 ter ob upoštevanju:

- (a) razvoja finančnega položaja subjekta;
- (b) možnosti, da bo subjekt v razumnem času zmožen zagotoviti skladnost z zahtevami iz člena 45f ali 45g ali zahtevo, ki je posledica uporabe člena 45b(3), (4) ali (6);
- (c) dejstva, ali je subjekt zmožen nadomestiti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril glede primernosti ali zapadlosti iz členov 72b in 72c Uredbe (EU) št. 575/2013 ter člena 45b ali člena 45g(3), ne glede na to, ali je ta nezmožnost omejena na posamezni primer ali posledica motenj na trgu.

1a. Rok za izpolnitev minimalne ravni zahtev iz člena 45c(3a) in (3b) je 1. januar 2022.

1b. Minimalna raven zahteve iz člena 45c(3a) in (3b) se ne uporablja v naslednjih primerih:

- (a) v treh letih po datumu, ko za subjekt v postopku reševanja nastopi položaj iz člena 45c(3a) ali (3b);
- (b) v dveh letih po datumu, ko je odbor za reševanje uporabil instrument za reševanje s sredstvi upnikov;
- (c) v dveh letih po datumu, ko je subjekt v postopku reševanja vzpostavil alternativni ukrep zasebnega sektorja iz točke (b) člena 32(1), na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v navaden lastniški temeljni kapital, da bi se subjekt v postopku reševanja dokapitaliziral brez uporabe instrumentov za reševanje.

2. Z odstopanjem od člena 45(1) organi za reševanje določijo ustrezno prehodno obdobje za uskladitev z zahtevami iz člena 45f ali člena 45g ali zahtevo, ki je posledica uporabe člena 45b(3), (4) ali (6), kot je ustrezno, za institucijo ali subjekt iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1), za katerega so bili uporabljeni instrumenti za reševanje ali izvršeno pooblastilo za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti.

3. Organi za reševanje za namene odstavkov 1, 1a in 2 instituciji ali subjektu iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) sporočijo načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vsako 12-mesečno obdobje med prehodnim obdobjem, da se omogoči postopno povečevanje sposobnosti institucije ali subjekta za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo. Ob koncu prehodnega obdobja je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, določenemu v skladu s členom 45c(3a), 45c(3b), 45f, 45g, 45b(3), 45b(4) ali 45b(6), kot je ustrezno.

4. Organi za reševanje pri določanju prehodnih obdobji upoštevajo:

- (i) razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
- (ii) dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
- (iii) odvisnost od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev zahteve iz člena 45f.

5. Ob upoštevanju odstavka 1 se organom za reševanje ne prepreči, da naknadno popravijo prehodno obdobje ali morebitno načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 3.“

(23a) V členu 48(1) se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) če, in samo če, znaša celotno zmanjšanje delnic ali drugih lastniških instrumentov, zadevnih kapitalskih instrumentov in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v skladu s točkami (a) do (d) tega odstavka manj kot vsota zneskov iz točk (b) in (c) člena 47(3), organi v skladu z razvrstitvijo terjatev pri običajnih insolvenčnih postopkih, vključno z razvrščanjem vlog iz člena 108, zmanjšajo glavnico preostalih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, vključno z dolžniškimi instrumenti iz člena 108(3), ali njihov preostali neporavnani znesek v skladu s členom 44 do takšne mere, kot je to potrebno, da se v povezavi z odpisom dolga v skladu s točkami (a), (b), (c) in (d) tega odstavka doseže vsota zneskov iz točk (b) in (c) člena 47(3).“

(24) Člen 55 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 55

Pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov

1. Države članice zahtevajo, da institucije in subjekti iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega upnik ali stranka sporazuma ali instrumenta, ki vzpostavlja obveznost, prizna, da je obveznost lahko predmet pooblastil za odpis in konverzijo, ter se strinja, da bo zavezan(-a) k vsakemu znižanju glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverziji ali razveljavitvi, kar uveljavi organ za reševanje z izvajanjem navedenih pooblastil, če navedena obveznost izpolnjuje vse naslednje pogoje:

- (a) obveznost ni izključena v skladu s členom 44(2);
- (b) obveznost ni vloga iz točke (a) člena 108;
- (c) za obveznost velja pravo tretje države;
- (d) obveznost se izda ali sprejme po datumu, ko država članica začne uporabljati določbe, sprejete za prenos tega oddelka.

Prvi pododstavek se ne uporablja, če organ države članice za reševanje ugotovi, da so lahko v skladu s pravom tretje države ali zavezujočim sporazumom, sklenjenim z navedeno tretjo državo, obveznosti ali instrumenti iz prvega pododstavka predmet pooblastil za odpis in konverzijo, ki jih ima organ države članice za reševanje.

2. Države članice zagotovijo, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), kadar ugotovi, da vključitev pogodbenega določila iz odstavka 1 v zvezi z nekaterimi obveznostmi s pravnega ali drugega vidika ni izvedljiva, o svoji ugotovitvi uradno obvesti organ za reševanje ali pristojni organ, vključno z navedbo kategorije, v katero spada zadevna obveznost, in utemeljijo ugotovitve, kadar je to ustrezno v skladu z nacionalno zakonodajo.

Zadevna institucija ali subjekt organu za reševanje predloži vse informacije, ki jih lahko ta po prejemu takega uradnega obvestila zahteva, in sicer v razumnem roku po prejemu obvestila iz pododstavka 1, da bi lahko ocenil učinek tega obvestila na rešljivost navedene institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1).

Države članice zagotovijo, da začne v primeru uradnega obvestila iz prvega pododstavka obveznost vključitve pogodbenega določila iz odstavka 1 samodejno mirovati od trenutka, ko organ za reševanje prejme obvestilo.

Če organ za reševanje ni zadovoljen s takšnim uradnim obvestilom, zahteva vključitev pogodbenega določila iz odstavka 1, kadar meni, da ne gre za neizvedljivost ali da je klavzula o pogodbenem priznanju potrebna za zagotovitev rešljivosti navedene institucije ali subjekta iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1).

Obveznosti iz prvega pododstavka so nadrejene obveznostim, ki se obravnavajo po vrstnem redu iz člena 108(2)(a), (b) in (c) ter člena 108(3).

Obveznosti, v zvezi s katerimi institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) v ustrezne pogodbene določbe ne vključi določila, zahtevanega v skladu z odstavkom 1, se ne upoštevajo pri minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

3. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje od institucij in subjektov iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) zahtevajo, da organom predložijo pravno mnenje v zvezi s pravno izvršljivostjo in učinkovanjem pogodbenega pogoja iz odstavka 1.

4. To, da institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) med pogodbene določbe, ki urejajo zadevno obveznost, ne vključi pogodbenega določila, zahtevanega v skladu z odstavkom 1, organu za reševanje ne prepreči izvrševanja pooblastil za odpis in konverzijo v zvezi z navedeno obveznostjo.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da podrobneje opredeli seznam obveznosti, za katere velja izjema iz odstavka 1, in vsebino pogodbenega določila iz navedenega odstavka, pri čemer upošteva različne poslovne modele institucij.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do 3. julija 2015. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi pogoje, pod katerimi za institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) vključitev pogodbenega določila iz odstavka 1 v zvezi z nekaterimi obveznostmi s pravnega ali drugega vidika ne bi bila izvedljiva, pa tudi pogoje, pod katerimi organ za reševanje zahteva vključitev klavzule v skladu s četrtem pododstavkom odstavka 2.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [12 mesecev po začetku veljavnosti].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. Če je to po njegovem mnenju potrebno, organ za reševanje določi kategorije obveznosti, v zvezi s katerimi lahko institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) na podlagi pogojev, opredeljenih v skladu z odstavkom 6, ugotovi, da vključitev pogodbenega določila iz odstavka 1 s pravnega ali drugega vidika ni izvedljiva.“

(27) V naslovih členov 59 in 60 se vstavi besedilo „in kvalificiranih obveznosti“.

(28) V členu 59 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Pooblastilo za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti se lahko izvršuje:

(i) neodvisno od ukrepa za reševanje ali

(j) skupaj z ukrepom za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje iz členov 32 in 33.

Pooblastilo za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti neodvisno od ukrepa za reševanje se lahko izvršuje samo v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45g(3)(a), razen pogoja v zvezi s preostalo zapadlostjo obveznosti, in je, kadar se izvaja, skladno s točko (g) člena 34(1). Po izvršitvi pooblastila za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti neodvisno od ukrepa za reševanje se opravi vrednotenje iz člena 74 in uporabi člen 75.

Kadar je subjekt v postopku reševanja zadevne kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti kupil posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, se pooblastilo za odpis ali konverzijo izvršuje skupaj z izvrševanjem enakega pooblastila na ravni nadrejene družbe zadevnega subjekta ali nadaljnjih nadrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, tako da se izgube dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki zadevni subjekt dokapitalizira.

Kadar se ukrep za reševanje sprejme za subjekt, ki je subjekt v postopku reševanja, ali, v izjemnih okoliščinah ob odstopanju od načrta reševanja, za subjekt, ki ni subjekt v postopku reševanja, se znesek, ki se zmanjša, odpiše ali konvertira v skladu s členom 60(1) na ravni takšnega subjekta, upošteva pri pragih iz člena 37(10) in točke (a) člena 44(5), ki se uporabljajo za zadevni subjekt.“

(29) V členu 59(2) in (3) se besedilo „kapitalskih instrumentov“ in „kapitalskimi instrumenti“ nadomesti s „kapitalskih instrumentov in obveznosti iz odstavka 1“ oziroma „kapitalskimi instrumenti in obveznostmi iz odstavka 1“.

(29a) Točka (a) člena 59(3) se nadomesti z naslednjim:

„če je bilo pred sprejemom kakršnega koli ukrepa za reševanje ugotovljeno, da so izpolnjeni pogoji za reševanje, določeni v členih 32, 32a in 33;“.

(30) V členu 59(4) in (10) se besedilo „kapitalskih instrumentov“ in „kapitalskimi instrumenti“ nadomesti s „kapitalskih instrumentov ali obveznosti iz odstavka 1“ oziroma „kapitalskimi instrumenti ali obveznostmi iz odstavka 1“.

(31) V členu 60(1) se doda naslednja točka (d):

„(d) glavnica kvalificiranih obveznosti iz člena 59(1) se v obsegu, ki je potreben za doseg ciljev reševanja skupine v postopku reševanja iz člena 31, ali do zmogljivosti zadevnih kvalificiranih obveznosti odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali oboje, kar je nižje.“

(32) V členu 60 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Če se odpiše glavnica zadevnega kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti:

(a) je zmanjšanje te glavnice trajno, pri čemer je možno povečanje vrednosti v skladu z mehanizmom povrnitve iz člena 46(3);

(b) v okviru zneska instrumenta, ki je bil odpisan, ali v zvezi z njim ne ostane nobena obveznost do imetnika zadevnega kapitalskega instrumenta in obveznosti iz člena 59(1), razen že zapadlih obveznosti in obveznosti za odškodnine, ki lahko nastanejo zaradi pritožbe, s katero se izpodbija zakonitost izvajanja pooblastila za odpis;

(c) razen nadomestil v skladu z odstavkom 3, se nobeno nadomestilo ne izplača nobenemu imetniku zadevnih kapitalskih instrumentov in obveznosti iz člena 59(1).“

(33) V členu 60(3) se besedilo „zadevnih kapitalskih instrumentov“ nadomesti z „zadevnih kapitalskih instrumentov in obveznosti iz člena 59(1)“.

(33a) V členu 61(3) se vstavi nov pododstavek:

„Če so ustrezni kapitalski instrumenti ali obveznosti iz člena 59(1) priznani za namene izpolnjevanja zahteve iz člena 45g na posamični podlagi, je organ, odgovoren za ugotovitev iz člena 59(3) te direktive, ustrezní organ tiste države članice, v kateri ima institucija ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1) dovoljenje v skladu z naslovom III Direktive 2013/36/EU.“

(33b) V členu 62 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da ustrezni organi pred ugotovitvijo iz točke (b), (c), (d) ali (e) člena 59(3) v zvezi s podrejeno družbo, ki izdaja zadevne kapitalske instrumente ali obveznosti iz člena 59(1) za namene izpolnjevanja zahteve iz člena 45g na posamični podlagi ali zadevne kapitalske instrumente, ki so priznani za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični ali konsolidirani podlagi, izpolnijo naslednje zahteve:

(a) ustrezni organ, ki se odloča o ugotavljanju iz točke (b), (c), (d) ali (e) člena 59(3), po posvetovanju z organom za reševanje zadevnega subjekta v postopku reševanja v 24 urah uradno obvesti:

(i) konsolidacijskega nadzornika in, kadar ne gre za isti organ, ustrezni organ v državi članici, kjer je konsolidacijski nadzornik;

(ii) organe za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti iz člena 45g(3) neposredno ali posredno kupili od subjekta, za katerega velja člen 45g(1);

(b) ustrezni organ, ki se odloča o ugotavljanju iz točke (c) člena 59(3), nemudoma uradno obvesti pristojni organ, odgovoren za posamezno institucijo ali subjekt iz točke (b), (c) ali (d) člena 1(1), ki je izdal zadevne kapitalske instrumente, v zvezi s katerimi se izvrši pooblastilo za odpis ali konverzijo, če do te ugotovitve dejansko pride, in, kadar ne gre za isti organ, ustrezne organe držav članic, v katerih so navedeni pristojni organi in konsolidacijski nadzornik.“

(33c) V členu 62(4) se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar je bilo poslano uradno obvestilo v skladu z odstavkom 1, ustrezni organ po posvetovanju z organi, ki jim je bilo uradno obvestilo poslano, razen organov iz točke (a)(iii) navedenega odstavka:“.

(33d) V členu 68 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„Če se bistvene obveznosti iz pogodbe, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo, ukrep za preprečevanje krize, mirovanje obveznosti iz člena 33a ali ukrep kriznega upravljanja, vključno z dejanji, ki so neposredno povezana z izvajanjem takih ukrepov, sam po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

(a) izvajal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, pobota ali poravnave, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenil(-a):

(i) podrejena družba in za katere jamči ali jih drugače podpira subjekt v skupini;

(ii) kateri koli subjekt v skupini, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti;

(b) pridobil lastništvo in izvajal nadzor nad zadevno institucijo ali subjektom iz točk (b), (c) ali (d) člena 1(1) ali katerim koli subjektom v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti, ali uveljavljal jamstvo zanj(-o);

(c) vplival na pogodbene pravice institucije ali subjekta iz točk (b), (c) ali (d) člena 1(1) ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti.“

(33e) V členu 68 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim: „5. Mirovanje ali omejitev na podlagi člena 33a, 69, 70 ali 71 ne pomeni neizpolnitve pogodbene obveznosti za namene iz odstavkov 1 in 3 tega člena in člena 71(1).“

(33f) V členu 69 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„Člen 69

4. Vsakršno mirovanje na podlagi odstavka 1 se ne uporablja za obveznosti plačila in izročitve do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES, centralnih nasprotnih strank in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012, ter centralnih bank.

(33g) V odstavku 5 člena 69 se dodata naslednja pododstavka:

„Organi za reševanje temeljito ocenijo ustreznost uporabe mirovanja za upravičene vloge, predvsem krite vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij.

Organ za reševanje lahko pri izvrševanju pooblastila za mirovanje obveznosti plačila ali izročitve v zvezi z upravičenimi vlogami odloči, da imajo vlagatelji dostop do ustreznega dnevnega zneska.“

(35) V členu 70 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Organi za reševanje ne izvajajo pooblastila iz odstavka 1 v zvezi s pravicami iz naslova jamstva sistemov ali operaterjev sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES, centralnih nasprotnih strank in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012, ter centralnih bank glede sredstev, za katere institucija v postopku reševanja jamči ali jih nudi s kritjem ali zavarovanjem.“

(36) V členu 71 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Mirovanje na podlagi odstavka 1 ali 2 ne velja za sisteme ali operaterje sistemov, določene za namene Direktive 98/26/ES, centralne nasprotne stranke in centralne nasprotne stranke iz tretjih držav, ki jih ESMA priznava v skladu s členom 25 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali centralne banke.“

(36a) Vstavi se naslednji člen 71a:

„Člen 71a

Pogodbeno priznanje pooblastil za mirovanje v primeru reševanja

1. Države članice od institucij in subjektov iz točk (b), (c) in (d) člena 1(1) zahtevajo, da v vse finančne pogodbe, ki jih ureja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega pogodbenice takšnih finančnih pogodb priznavajo, da se lahko v zvezi s finančno pogodbo izvršujejo pooblastila organa za reševanje, v skladu s katerimi mirujejo pravice in obveznosti iz členov 33a, 69, 70 in 71, ter da zanje veljajo zahteve iz člena 68.

2. Države članice lahko tudi zahtevajo, da nadrejene družbe iz odstavka 1 zagotovijo, da se pogodbeno določilo iz odstavka 1 vključi tudi v finančne pogodbe, ki jih sklenejo podrejene družbe v tretjih državah, ki so:

(a) kreditne institucije;

(b) investicijska podjetja (ali ki bi bile investicijska podjetja, če bi bil njihov sedež v zadevni državi članici) ali

(c) finančne institucije.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata za vse finančne pogodbe, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) na podlagi pogodbe nastane nova obveznost ali pa se bistveno spremeni obstoječa obveznost, in sicer po datumu, ko država članica začne uporabljati določbe, sprejete za prenos tega člena;

(b) v pogodbi je predvideno izvajanje ene ali več pravic do odpovedi ali pravic do uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, izvajanje ali uveljavljanje katerih bi lahko mirovalo ali se preprečilo oziroma uporaba katerih se ne bi upoštevala na podlagi zahtev iz člena 68 ali v okviru izvrševanja pooblastil iz členov 33a, 69, 70 in 71, če bi finančno pogodbo urejala zakonodaja zadevne države članice; ter

(c) pogodbo ureja pravo tretje države.

4. Odstavek 1 se ne uporablja za finančne pogodbe, ki:

(a) so opredeljene v točki 100(e) člena 2(1);

(b) se sklenejo z:

(i) osebo, ki jo je država EGP opredelila kot sistem v skladu s členom 2(a) Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev ali določila za operaterja takšnega sistema;

(ii) borzo, drugim sistemom trgovanja, plačilnim sistemom, sistemom poravnave ali drugim organom ali infrastrukturo finančnega trga s sedežem v tretji državi, ki ne spada v točko (i);

(iii) centralno nasprotno stranko;

(iv) centralno banko ali

(v) osrednjo vlado (vključno z morebitno agencijo ali oddelkom osrednje vlade).

5. Kadar institucija ali subjekt iz odstavka 1 ali 2 v pogodbene določbe ne vključi pogodbenega določila, kot je zahtevano v skladu z odstavkom 1 ali 2, ta ne vključitev organu za reševanje ne preprečuje izvrševanja pooblastil ali uveljavljanja zahtev iz odstavka 1 ali 2 v zvezi z zadevno finančno pogodbo.“

(37) V členu 88 se besedilo „člena 45“ nadomesti s „členov 45 do 45h“.

(38) V členu 88(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Ob upoštevanju člena 89 organi za reševanje, pristojni na ravni skupine, vzpostavijo kolegije za reševanje za opravljanje nalog iz členov 12, 13, 16, 18, 45 do 45h, 91 in 92 ter, po potrebi, za zagotovitev sodelovanja in usklajevanja z organi za reševanje iz tretjih držav.“

(39) Člen 89 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 89

Evropski kolegiji za reševanje

1. Kadar ima institucija iz tretje države ali nadrejena družba iz tretje države podrejene družbe s sedežem v Uniji ali nadrejene družbe v Uniji s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v Uniji, ki jih dve ali več držav članic štejejo za pomembne, organi za reševanje držav članic, v katerih imajo navedeni subjekti sedež ali v katerih se nahajajo navedene pomembne podružnice, vzpostavijo enoten evropski kolegij za reševanje.

2. Evropski kolegij za reševanje iz odstavka 1 opravlja funkcije in izvaja naloge iz člena 88 v zvezi s subjekti iz odstavka 1 in, če jih to zadeva, podružnicami.

Naloge, ki jih v skladu z odstavkom 2 izvaja evropski kolegij za reševanje, vključujejo določitev zahteve iz členov 45 do 45h.

Člani evropskega kolegija za reševanje pri določitvi zahteve iz členov 45 do 45h po potrebi upoštevajo globalno strategijo reševanja, ki so jo sprejeli organi tretjih držav.

Kadar v skladu z globalno strategijo reševanja podrejene družbe s sedežem v Uniji ali nadrejena družba v Uniji in njene podrejene institucije niso subjekti v postopku reševanja, člani evropskega kolegija za reševanje pa se strinjajo z navedeno strategijo, podrejene družbe s sedežem v Uniji ali, na konsolidirani podlagi, nadrejena družba v Uniji izpolni(-jo) zahtevo iz člena 45g(1) tako, da subjektu v tretji državi, ki je v postopku reševanja, njegovim podrejenim družbam s sedežem v zadevni tretji državi ali drugim subjektom pod pogoji iz točke (i) člena 45g(3)(a) in točke (ii) člena 45g(3)(b) izda(-jo) instrumente iz člena 45g(3)(a) in (b). 3. Kadar ima ena sama nadrejena družba v Uniji v lasti vse podrejene družbe v Uniji, ki pripadajo instituciji v tretji državi ali nadrejeni družbi v tretji državi, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje iz države članice, v kateri ima sedež nadrejena družba v Uniji.

Kadar se prvi pododstavek ne uporablja, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje nadrejene družbe v Uniji ali podrejene družbe v Uniji z največjo vrednostjo skupnih bilančnih sredstev.

4. Države članice lahko ob soglasju vseh zadevnih strani odstopijo od zahteve po vzpostavitvi evropskega kolegija za reševanje, če druga skupina ali kolegij opravlja enake funkcije in izvaja enake naloge, kot so določene v tem členu, ter spoštuje vse pogoje in postopke, vključno s tistimi, ki zajemajo članstvo in sodelovanje v evropskih kolegijih za reševanje, iz tega člena in člena 90. V takem primeru se vsa sklicevanja na evropske kolegije za reševanje v tej direktivi razumejo tudi kot sklicevanja na te druge skupine ali kolegije.

5. Ob upoštevanju odstavkov 3 in 4 tega člena evropski kolegij za reševanje sicer deluje v skladu s členom 88.

Člen 9

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive]. Komisiji takoj sporočijo besedila navedenih predpisov.
Države članice začnejo te predpise uporabljati, ko postanejo veljavni v nacionalnem pravu, kar pomeni najpozneje [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive].
Države članice uporabljajo člen 45i(2) od 1. januarja 2024. Če je organ za reševanje v skladu s členom 45m(1) določil rok za izpolnitev zahtev, ki se konča po 1. januarju 2024, je datum uporabe člena 45i(2) enak temu roku za izpolnitev zahtev.
2. Države članice se v sprejetih predpisih iz odstavka 1 sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
3. Države članice sporočijo Komisiji in EBA besedilo temeljnih določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 10

Začetek veljavnosti

[Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.
].

Člen 11

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik
